

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
Γ. Μ. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΤΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

ΝΕΟΝ ΣΕΡΑΠΕΙΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΕΙΔΟΦΘΙΗΣΙΣ

ΕΤΗΣΙΑΙ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φρ. 20.
Ἐν τῷ ἑσωτερικῷ » 22.
» » ἐξωτερικῷ » 25.
Ἐξάμηνος ἀπαράδεικτος.

Τὰ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ
«Σεραπείου» πεμπόμενα χειρό-
γραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Μέχρι 15 γραμμῶν Φρ. 60
Διὰ τοὺς συνδρομητὰς » 20.
Ἄνω τῶν 15 γραμμῶν κατ' ἀ-
ποκοπὴν.

Δι' αἰτήσεις δπευθυντέον
Journal Grec «SERAPEUM»
Alexandrie (Egypte).

Τεύχος 53.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

4 Δεκεμβρίου.

ΔΕΚ ΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15. Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Διόκαιριον. — Σελήνης πρῶτον
τέταρτον εἰς τὰς 8. — Πανσέλ. 12. — Τελευτ. τέταρτον 20. — Νέα σελ. 23.

1 Τετ.	Νασὺν τοῦ προφήτου.	19 Κυρ.	Βουβατίου μάρτυρος.
2 Πέμ.	Ἀβθακούμ τοῦ προφήτου.	20 Δευτ.	Προσεχρία τῶν Χριστουγέννων καὶ μνήμη Ἰ- γνατίου τοῦ Θεοφόρου.
3 Παρ.	Σοφονίου τοῦ προφήτου.	21 Τρίτ.	Ἰουλιανῆς μάρτυρος.
4 Σάβ.	Βαρβάρας τῆς μεγαλομάρτ. καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.	22 Τετ.	Ἀναστασίας μάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας.
5 Κυρ.	Σάββα τοῦ Θεοφόρου καὶ ἡγιασμένου. Ἀργία.	23 Πέμ.	Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων.
6 Δευτ.	Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Αὐκίας. Ἀρ- γία.	24 Παρ.	Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων καὶ Εὐγενίας μάρτυρος.
7 Τρίτ.	Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων.	25 Σάβ.	Ἡ κατὰ Σάββα Γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χρι- στοῦ. Ἀργία τριήμερος, κατάλυσις εἰς πάντα μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφα- νείων.
8 Τ.τ.	Παταπίου τοῦ βασιῶ.	26 Κυρ.	Ἡ σὺναξις τῆς Θεοτόκου καὶ Εὐθυμίου ἱερο- μάρτυρος.
9 Πέμ.	Ἡ σύλληψις τῆς Θεοπρομήτορος Ἄννης. Ἀρ- γία.	27 Δευτ.	Στεφάνου ἀρχιδιακ. καὶ πρωτομάρτυρος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.
10 Παρ.	Μηνᾶ, Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου μαρτύρων.	28 Τρίτ.	Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων διαμορῶν μαρ- τύρων.
11 Σάβ.	Δανιὴλ τοῦ Στυλῆτου.	29 Τετ.	Τῶν ἐν Βηθλέεμ ἀναιρεθέντων 14 χιλιάδων νηπίων.
12 Κυρ.	Σπορδίωνος τοῦ θαυματουργοῦ. Ἀργία.	30 Πέμ.	Ἀνρσίας τῆς ὀσιομάρτυρος.
13 Δευτ.	Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.	31 Παρ.	Μελάνης τῆς βασίλας, καὶ δευδοσίας τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.
14 Τρίτ.	Θύρσου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.		
15 Τετ.	Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.		
16 Πέμ.	Ἄγγαίου τοῦ προφήτου καὶ Μαρίνου μάρτυ- ρος.		
17 Παρ.	Δανιὴλ τοῦ προφήτου καὶ τῶν 3 παίδων.		
18 Σάβ.	Σεβαστιανοῦ Ζωῆς καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύ- ρων.		

F. du BOISGOREY.

ΤΟ ΑΡΧΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

ὑπὸ Γ. Μ. Κ.

(Συγχεῖα, ἴδε προηγ. φυλλ.)

ΚΕΦ. Η΄.

Ὁ Φρεδὸν κατῴκει ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Ἀγαθοεργίας· τῆς οἰκίας δὲ ταύτης τ' ὄνομα ἠδύνατο κάλλιψα νὰ χρησιμεύσῃ ἀντὶ ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἰκήματός του, διότι ποτὲ δυστυχῆς δὲν ἔκρουσεν ἐκεῖσε, χωρὶς νὰ λάβῃ γενναίαν ἐλεημοσύνην, καὶ πάντες οἱ ἄποροι τῆς συνοικίας ἐγίνωσκον ἐν ἀνάγκῃ τὴν πρὸς αὐτὸ ἄγουσαν.

Ὁ σκεπτικὸς οὗτος φιλόσοφος διέθετε τὸ τρίτον τῶν εἰσοδημάτων του εἰς ἀγαθοεργίας. Ὁ γέρον ἄγαμος, ὁ διερχόμενος τὰς ἐσπέραις του ἐν τῇ λέσχῃ καὶ τῷ θεάτρῳ, καὶ μὴ ἀποφεύγων τὴν κομπὴν κοινωνίαν, ἐγίνωσκε τὸν τρόπον ν' ἀνακκλύπτῃ τὰς κεκαυμένους δυστυχίας, ν' ἀνέρχεται τὰς σκοτεινάς κλίμακας, ὅπως κομίτῃ εἰς οἰκογένειαν, ἐν ἀνεχεῖα διατελοῦσαν, τὸ μέσον πρὸς ἀγορὰν ἄρτου· ἐγνώριζε νὰ πέμπῃ ἐγκαίρως τὸ βοήθημα, τὸ σῶζον ἀπὸ τοῦ βυβάθρου, ἐν ᾧ πράκεται νὰ ἐξολισθησῇ ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὑπάλληλος· νὰ προμηθεύῃ ἐργασίαν εἰς νεκρὰν ἐργατίδα, ἣν ἡ σέρησις ἐξώθει πρὸς τὴν κατὰπτωσιν· ἄσυλον δὲ νὰ παρέχῃ πρὸς τοὺς ἐγκαταλελειμμένους γέροντας.

Οἱ παῖδες ἰδίως ἦσαν οἱ κατὰ προτίμησιν ὑπ' αὐτοῦ βοηθούμενοι. Μετέβαινε, πρὸς ἀναζήτησιν τῶν βουλιμιῶντων τούτων, ἐν τοῖς πενιχροῖς οἰκήμασι, συνέλεγε τοὺς ἀνά τὰς οἰκίας περιπλανωμένους, καθίδρυσε δὲ δι' ἰδίων χρημάτων κατὰσταμα πρὸς περὶ θαλψιν αὐτῶν.

Οἱ ἐπὶ τὴν εὐζωίαν δὲ δεδομένοι, οὓς τινες ὑπεχρέου κατόπιν ἀπωλείας ἐν τῷ παι-

γνίῳ, ὡς καὶ αἱ τοῦ συρμοῦ νεάνιδες, αἱ ἐβοήθει διὰ τῶν συμβουλῶν του ἐν ταῖς δυσχερείαις αὐτῶν περιστάσεσι, δὲν ὑπόπτειον παντελῶς ὅτι ὁ Φρεδὸν ἐκεῖνος ἐξηκολούθει νὰ διατελῇ ὁ μυστηριώδης ἄνθρωπος, διότι εἶχε δικαίρεσι· τὸν βίον του εἰς δύο φάσεις, ὧν ἐπιμελῶς ἀπέκρυπτε τὴν πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν ἀφιερωθεῖσκαν.

Διηυθέτησε τὰ καθ' ἑαυτὸν εἰς τρόπον, ὥστε οὐδένα σχεδὸν νὰ ὑποδέχεται. Φίλους ἐπιστηθίους δὲν εἶχεν, οἱ δ' ἀμφοτέρων τῶν φύλων γνώριμοί του, καθὸ συναντῶντες αὐτὸν καθ' ἑκάστην καὶ πανταχόσε, δὲν εἶχον τὴν ἀνάγκην νὰ μεταβῶσι πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ.

Ὁ πρὸς τὸν μονήρη βίον ἐντούτοις ἔρωσ του δὲν ἐφύλαξε καὶ μέχρι τῆς ἀποπομπῆς τῶν παρ' αὐτῷ προσερχομένων. Τοὺς ὑπεδέχετο μάλιστα φιλοφρόνως· δὲν ἦν δ' ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, τῶν φαινομένων ὡς δυσχερομένων κατὰ τῶν διαβαινόντων τὰν οὐδὸν τῆς κατοικίας των.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταλύματός του οὐδὲν εἶχε τὸ μυστηριώδες. Κατεῖχεν, ἐν τῷ δευτέρῳ πατώματι ὠριάς νεοδημένου οἰκίας, πρόσφορον οἰκημα, ἀνέτως συνεσκευασμένον, ἀλλ' ἄνευ πολυτελείας καὶ ἰδιαζούσης φιλοκαλίας. Ἡ αἴθουσα ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς δικηγόρον, εἴτε τῶν ἐργασιῶν ἀπεσπυθέντα ἔμπορον, ἢ καὶ ἱατρὸν. Τὸ ἐξωτερικὸν ἦν ψυχρὸν καὶ γυμνὸν, ὡς κοινόβιον μοναστηρίου. Τὸ δὲ σπουδαστήριον ὁμοιάζε μᾶλλον ὡς ὑπουργικὸν γραφεῖον, μὲ τὰ πράσινα ἐν αὐτῷ ναστόχαρτα καὶ πᾶν τὸ πρὸς γραφὴν χρήσιμον, ἄνευ ὅμως οὐδενὸς βιβλίου, εἴτε τινὸς τῶν μικρῶν ἐκείνων ἀντικειμένων, τῶν ἀναγομένων κάπως εἰς ἀνάμνησιν τινά. Καὶ ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος οὐδὲν λείψανον διασπασθέντος φίλτρου ἢ ἀποσβεσθέντος πάθους, ἅτινα οἱ ἐξηκοντούτεις ἀγαπῶσιν ἐν γένει νὰ θεῶνται, ἀναπολοῦντες τὴν ἀποπῆσαν νεότητά των· ἀλλ' αὐτε καὶ μίαν προγονικὴν εἰκὼν ἐνυπῆρχεν.

Ἦθελέ τις ὑποθέσει ὅτι ὁ κ. Φρεδὸν ἐξερεῖτο παρελθόντος.

Διῆγεν ἐκεῖσε μετὰ μιᾶς ἐπιστάτιδος, ἀπαρτιζούσης καθ' ἑαυτὴν ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ διεξαγαγούσης σύναμα τὸ ἀνώτατον ὑπουργημα ἐπὶ τῶν ἀγαθοεργιῶν αὐτοῦ. Ἡ ἐπιστάτις αὕτη ἠδύνατο, ἄνευ οὐδενὸς κωλύματος, νὰ ὑπηρετῇ ἱερέα, διότι πρὸ πολλοῦ ἤδη εἶχεν ὑπερβῆ τὴν παρὰ τῶν κανόνων ὀριζομένην ἡλικίαν.

Ἡ Βριγίττη ἦν νεωτέρα τοῦ κυρίου της, ἀλλὰ δὲν εἶχε μεγάλην ἐπ' ἐκείνου διαφορὰν, ἐφαινετο δὲ οὐδέποτε ὑπάρξασα εὐειδής. Ἐνεδύετο ὡς ἀστὴ τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ δὲν συνανεστρέφετο μετὰ τῶν μαγειρισσῶν τῆς συνοικίας, εἰ καὶ δὲν ἀπηξίου νὰ μεταβαίῃ πρὸς προμήθειαν τῶν τροφίμων εἰς τὴν ἀγορὰν. Οἱ πωληταὶ τὴν ἐθεώρουν κάπως ἀγέρωχον, διότι δὲν ἐβωμολόχει ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις· ἀλλ' οἱ ἐνδεεῖς πάντες τὴν ἠγάπων, διότι ἐμερίμα περὶ τῶν ἀναγκῶν των, εἶχε πάντοτε νόμισμά τι εἰς τὴν διάθεσιν των, καὶ ἦν διὰ παντὸς εὐδιάθετος νὰ διαβιβάσῃ τῷ κ. Φρεδὸν τὰς αἰτήσεις των.

Ἡ Βριγίττη ἀνῆκεν εἰς τὸ ἐκλείψεν ἐκεῖνο εἶδος τῶν ὑπηρετῶν, τῶν γεννωμένων, διαβιούντων καὶ ἀποθηνησκόντων ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἀληθῆ ἐκ προορισμοῦ κτήματα, κληροδοτούμενα παρὰ τῶν μητέρων τοῖς τέκνοις αὐτῶν. Οἱ ἐν λόγῳ ὑπηρετῆται συνεμερίζοντο τὰς τε χαρὰς καὶ τὰς θλίψεις τῆς οἰκογενείας, καταντῶντες ν' ἀπαρτιζῶσι μέρος παύτης, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐφέροντο αὐτοῖς ὡς πρὸς ἀρχαίους μᾶλλον φίλους.

Ὁ Φρεδὸν δὲν προέβαινε ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ συμβουλευθῆται τὴν ὑπηρετρίαν του, ὡς ἐπραττεν ὁ Μολιέρος, ἀλλ' ἔθετο αὐτὴν εἰς βαθμὴν εὐσεβάστου οἰκειότητος, ἥς ἄλλως τε δὲν ὑπερέβαινε τὰ ὄρια, καὶ οὐδεὶς βεβχίως ἐγίνωσκε πλέον αὐτῆς τὰ κατὰ τὸν ἐπ' ὀλίγον μεταδοτικὸν ἐκεῖνον ἄγαμον, διότι ἀπὸ πολυετίας πώποτε ἀπεχωρίσθη αὐτοῦ.

Ἦν ἐπαξία τῆς χορηγομένης ἐμπιστοσύνης, ἢ δ' ἀφοσίωσις αὐτῆς μετεῖχα κάπως φανατισμοῦ. Ἐλέγετο ἐν τῇ συνοικίᾳ ὅτι ἦν ἱκανὴ νὰ ριφθῇ ἐντὸς τοῦ πυρός, χάριν ἐκείνου, οὐδέποτε δὲ δημῶδες ἔκφορκα ἐφηρμόσθη ὀρθώτερον.

Τῇ ἐπαύριον τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Βωτροῦ μετὰ τοῦ θεοῦ του διημέρευσεν ἐν Βεζινῆ, καὶ ἦτις ἐμελλε νὰ μείνῃ ἀξιοσημείωτος ἐν τῷ βίῳ των, ὁ μαργαρίτης ἐκεῖνος τῶν θεραπειῶν εἰσῆλθε περὶ μεσημβρίαν ἐν τῷ θαλάμῳ τοῦ κυρίου της, ὅπως ἀναγγεῖλῃ αὐτῷ ἐλθοῦσαν ἐπίσκεψιν.

Ὁ Φρεδὸν ἴστατο ὄρθιος, ἐντὸς ἀνοίγματος παραθύρου, καὶ παρετήρει μετὰ βαθείας προσηλώσεως μικρὰν ὠσειδῆ εἰκόνα, ἣν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἐκράτει.

Ἐπὶ τοσοῦτον ἦν βεβυθισμένος εἰς τὴν θέαν τῆς μικρογραφίας ἐκείνης, ὥστε ἂν ὁ Βουσερόλ ἢ ὁ Ζιράκ κατελάμβανον αὐτὸν ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ, δὲν ἤθελον λείψει νὰ διηγηθῶσιν ὅτι ὁ τῶν ἀνθρωπίνων πλανῶν ὑπέρτερος ἐκεῖνος γέρον, ὁ ἰσχυρὸς τῶν ἰσχυρῶν, ὡς τὸν ἀπεκάλουν, εἶχεν ἐνίστα τὰς ἰδίαις ἀδυναμίαις, καθότι διέμενεν ἔτι ἐν ἐκστάσει ἐνώπιον τοῦ εἰκονίου.

Ἦθελον δὲ προσέτι παρατηρήσει ὅτι ὁ Φρεδὸν κατ' οἶκον δὲν ἦν πλέον ὁ τῆς Λέσχης καὶ τῆς Μαβίλλης ἄνθρωπος, ὁ φαιδρὸς ἐκεῖνος ἑταῖρος, ὁ φέρων τοσοῦτῳ ἀνέτως τοὺς ἐξήκοντα χειμῶνάς του. Ἡ εὐχαρὶς καὶ ἰλαρὰ μορφή του εἶχε προσλάβει ἔκφορκα σκυθρωπῆς σοβαρότητος· τὸ στόμα δὲν ἐμειδίει, οἱ δ' ὀφθαλμοὶ δὲν ἐξέλαμπον πλέον. Τὸ σῶμά του ἐφαινετο κυρτούμενον ὑπὸ τὸ ἄχθος θλίψεως. Ἐν συνόλῳ ἐφαιρ ὄψιν σχεδὸν πρεσβύτου.

— Τί θέλεις, Βριγίττη; ἠρώτησε διὰ φωνῆς ὑποκόφου.

— Ὁ συμβολαιογράφος κ. Προυεβὼ ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ἴδῃ, ἀπήντησεν ἡ θεράπεινα, ἦτις δὲν ἦν ποσῶς εἰθισμένη νὰ μεταχειρίζεται ὑψηλῆς ἐθιμοτυπίας περιφορᾶς ἀπο-

τεινομένη τῷ κυρίῳ της.

Ὁ Φρεδὸκ ἐποίησε θαυμασμοῦ κίνημα.

— Παρκαλέσέ τον γὰ μ' ἀναμείνη εἰς τὴν αἴθουσαν, εἶπεν.

Ἐνθ' ἡ Βριγίττη ἀπεμακρύνετο δι' ἡσυχῶν βημάτων, ἐθεώρησεν οὗτος αὐθις δι' ἐσχάτην φοράν τὸ εἰκόμιον, εἶτα ἐπαναθείς ἐντὸς μικροῦ ἐκ ροδοξύλου ἐπίπλου, ἔκλεισεν αὐτὸ πάλιν ἐπιμελῶς διὰ κλειδὸς κεχρυσωμένης, ἥτις ἀνήρτητο ἐν τῇ ἀλύσει τοῦ ὠρολογίου του.

Κατόπι ἀνωρθώθη, ὡς ἄνθρωπος προπαρασκευαζόμενος εἰς συνάντησιν, καθ' ἣν ὁ ἀναγκασθῆ νὰ φανῆ εὐάρεστος πρὸς τὸν ὑποδεχόμενον. Ἡ φυσιογνωμία του ἐπανέλαβε τὴν συνήθη πρᾶξιν καὶ ἀγαθότητα, τὸ μέτωπόν του ἐγαληνίασε, καὶ τὸ βλέμμα ἀποκκτέστη ἡμεραν.

Λεπτοῦ μόνον ἐχρειάσθη καιρὸν, ὅπως αὐτῷ μεταμορφωθῆ, καὶ εἰσῆλθεν ἐν τῇ αἰθούτῃ ἔχων τὸ μειδίημα ἐπὶ τῶν χειλέων, καὶ τὰς χεῖρας ἀμφοτέρως ἠνεωγμένας.

Ὁ Προυνεβὼ ἀνέμενον αὐτὸν βηματίζων κατὰ μῆκος καὶ πλάτος· πρὸ δὲ τοῖς πολυσάρκοις ἢ ἀνάγκῃ αὐτῆς κινήσεως εἶναι σχεδὸν βεβηκία ἐνδειξίς ἐσωτερικῆς ἐξάψεως· διότι ὁπότεν οἱ πληθωρικοὶ διάκνηται ἐν ἡρεμίᾳ πνεύματος καὶ ἀταραξίᾳ συνειδήσεως, προτιμῶσι μᾶλλον νὰ κἀθηται.

Πράγματι δὲ ὁ κυνικός οὗτος συμβολαιογράφος ἐφάνετο περίφροντις. Ἡ πλατεῖα μορφή του ἦν ὠχρὰ, μολονότι ὀγκώδεις θρόμβοι ἰδρωτὸς περιέβρεχον αὐτὴν, καὶ κάπως ἐδυσκολεύθη ν' ἀνακτήσῃ τὴν ἀταραξίαν του, ὅπως ἀπαντήσῃ τῷ Φρεδὸκ, ἀποτείνοντι τὴν τετραμμένην ἐρώτησιν:

— Ποῖος ἄνεμος σὰς ἔφερεν ἐδῶ τόσο ἐνωρίς, φίλτατε κύριε;

— Πρόκειται περὶ ἐκδουλεύσεως, ἦν ἔρχομαι νὰ ζητήσω παρ' ὑμῶν, εἶπεν ὁ Προυνεβὼ.

Εἴκοσι περίπου δευτερόλεπτα τῷ ἐχρειάσθησαν ὅπως συναρθρώσῃ τὴν φράσιν ταύ-

την. Ἐκάστη λέξις ἴστατο, κατὰ τὴν διέλευσιν, ἐν τῷ ὑπὸ τῆς συκινήσεως ἀποκνευομένῳ λάρυγκί του.

— Ἐκδουλεύσιν! εὐχαριστῶ ὑμῖν διότι ἐσκέφθητε ἐπ' ἐμοῦ, καὶ εἰμὶ ὄλως ὑπὸ τὴν διάθεσίν σας. Περὶ τίνος ὁ λόγος;

— Δυσκολεύομαι κάπως γὰ σὰς τὸ ἀναφέρειν, ἀλλ' εἴθε ὁ μόνος ἄνθρωπος, πρὸς ὃν δύναμαι νὰ ὁμολογήσω ὅτι... ἔχω ἀνάγκην χρηματικῆς τινος ποσότητος.

— Ὑμεῖς! ἀνεκράξεν ὁ Φρεδὸκ. Ἐξαιτεῖσθε νὰ δανεισθῆτε χρήματα, ὡς ἄλλος κατὰχρεως υἱὸς μεγάλης οἰκογενείας! Ὑμεῖς, τὸν ὁποῖον οἱ κεφαλαίουχοι ἐπιφορτίζουσι πρὸς τοποθέτησιν τῶν ἰδικῶν των! Τῇ ἀληθείᾳ, φίλτατε, εἶναι πολὺ παράδοξον τὸ τοιοῦτο, καὶ θὰ ἐγέλων, ἂν δὲν ἔβλεπον τὸ τοσούτῳ τεταραγμένον ὕψος σας.

— Οὐδὲν μολαταῦτα εἶναι ἦττον ἀξιογέλαστον, σὰς τὸ ὁμνῶ, ἐστέναξεν ὁ Προυνεβὼ. Ἄν δὲν ἐξοικονομήσω τὴν ποσότητα ταύτην λίαν συντόμως, ἀγνοῶ τί μέλλω ν' ἀπογείνω.

— Τοῦτέστιν ἡ Ἀντωνία θὰ τὰ χαλάσῃ μεθ' ὑμῶν, δὲν ἔχει οὕτως; Ἡ τρολλὴ ἐκείνη θὰ σὰς ἐζήτησεν ἴσως ἄθυρμά τι ἀξίας εἴκοσι πέντε χιλιάδων φράγκων, καὶ μ' ὄλην τὴν συμβολαιογραφικὴν περιωπὴν σας, δὲν ἔχετε πρὸς τὸ παρὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας φράγκα πρὸχειρα. Ἄν περὶ τούτου καὶ μόνου πρόκηται, δύναμαι νὰ σὰς ἀπαλλάξω τῆς δυσχερείας. Ἐπιτρέψατέ μοι ὅμως νὰ σὰς δώσω ἐν μάθημα ἠθικῆς, καθὼ ἔχοντι τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα, ἀφοῦ καὶ συνετέλεσα πρὸς σύνδεσιν τῶν μετὰ τῆς Τζιτζικίας σχέσεών σας.

— ὦ! δὲν σὰς αἰτιῶμαι διὰ τοῦτο. Ἡ Ἀντωνία εἶναι πολυθέλητος, καὶ διακρηρῶν ὅτι ὁ βίος, τὸν ὁποῖον διῆγον πρὶν ἢ σχετισθῶ μετ' αὐτῆς, δὲν ἦν ποσῶς φορητός. Μόνον δέ...

— Μόνον σὰς ἐστοίχισεν ὑπερβαλλόντως ἀκριβὰ. Ἀλλὰ περὶ τούτου, φίλτατέ μοι,

σὰς προειδοποίησα. Ὑμεῖς ἐπεθυμήσατε ν' ἀγαπηθῆτε μόνος καὶ ἀποκλειστικῶς· τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀνεκτίμητον. Σκέφθητε λοιπὸν ἐπ' ὀλίγον ὅτι χάριν ὑμῶν ἀπατᾷ τὸν ὀλβιώτερον πάντων τῶν τῆς Ὀλλανδίας δημάρχων. Τοιαύτης κολακευτικῆς προτιμήσεως ἡ ἀξία δὲν ἔχει ὄρια.

— Ἐχετε ἄδικον ν' ἀστεῖζήσθε ἐπὶ τῆς θέσεώς μου, Φρεδὸκ. Ἄν ἐγνωρίζατε...

— Ἐμπρὸς, λοιπὸν, Προυνεβὼ! δὲν προτίθεσθε βεβηκίως τῶρα νὰ μοι ἀναφέρητε ὅτι ἐνοχοποιήθητε διῆθεν χάριν μιᾶς Ἀντωνίας. Παρὰδέχομαι ὅτι ἐξήντησε τὸ ἰδιαίτερον ταμειῶν σας. Τὸ δυσόχημα ὅμως εἶναι μικρὸν, καὶ ἔχετε τὸν καιρὸν ν' ἀναχωρήσετε. Προσφέρετε τῇ Τζιτζικίᾳ ἀξιόλογόν τι δῶρον. Ἄν ἔχητε ἀνάγκην χιλιάδος τινος λουδοβικίων πρὸς ἱκανοποίησιν της, δύναμαι νὰ σὰς τὰ δανείσω πρὸ τῆς ἐσπέρας ταύτης. Εἰδοποιήσατε αὐτὴν ἐντοῦτοιοις ὅτι τὸ βαλάντιον ὑμῶν προσωρινῶς ἐκλείσθη. Δὲν θὰ δυταρестηθῆ ἐκ τούτου, καθ' ὅσον τὴν γνωρίζω· εἶναι ἐξαίρετος κόρη, ἄλλως τε δὲ καὶ ὑμεῖς αὐτὸς μοι εἶπατε μυριάκις ὅτι σὰς ἐλάτρευε. Ὁ ἀποδείξῃ ὑμῖν τοῦτο περιοριζομένη ἐπὶ τινος μῆνας εἰς τὰς παρὰ τοῦ δημάρχου χορηγουμένης αὐτῇ συντάξεως.

— Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ τὸ ἐπραττεν, ἀλλὰ... ἔχω ἀναλάβει ὑπὲρ αὐτῆς ὑποχρεώσεις... ὅα κατάρχηται τῶν παραστάσεών της τὴν ἐβδομάδα ταύτην.

— Ἐν θεάτρῳ ἐταιρικῶς συντηρουμένῳ ὑπὸ τοῦ Ὀλλανδοῦ, τὸ ἡξέυρω. Λοιπὸν! ἀφετέ την νὰ κατάρχηται τῶν παραστάσεών της, ἂν δὲ τὸ θεάτρον χρεωκοπήσῃ, δὲν θὰ ἦσθε ὑμεῖς ὁ ὀφειλέτης ἀπέναντι τῶν πιστωτῶν.

Ὁ Προυνεβὼ ἐταπεινώσε τὴν κεφαλὴν, οὐδεμίαν ἐξενεγκῶν ἀπάντησιν.

Ὁ Φρεδὸκ τὸν παρετήρει διὰ βλεμμάτων ἱκανῶν νὰ ἐτάξωσι τοὺς μυχοὺς τῶν καρδιῶν, καὶ ἐνόησε τίνα ἢ σιωπὴ ἐκείνη καὶ ἢ συμπεριφορὰ ἐσήμαιναν.

— Μ' ἐμβάλλετε εἰς ἀνησυχίαν, φίλε μου, εἶπεν ἀλλάστων τόνον. Μήπως παρεσύρθητε μακρότερον, ἀφ' ὅσον ὑπέθετον;

— Μάλιστα, ὑπετενθόρυσε βεβηκισμένως ὁ συμβολαιογράφος.

— Τότε τὸ πρᾶγμα εἶναι σοβαρὸν;

— Σοβαρώτατον.

— Διάβολε! καὶ τίνος ποσοῦ λοιπὸν ἔχετε ἀνάγκην;

Ὁ Προυνεβὼ καὶ πάλιν ἐσίγησε, διότι ὁ ἀριθμὸς ἦν τοσοῦτω φοβερός, ὥστε ἐδίεραξε νὰ τὸν ἐκγομίση.

Μεθ' ἱκανῶς μακρὸν ἐνδοιασμὸν, ἀπεφάσις νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τῶν ρητορικῶν προκατασκευῶν.

— Φρεδὸκ, κατήρξατο λέγων διὰ φωνῆς ὑποτρεμούσης, μὴ μὲ καταδικάσῃτε πρὶν μὲ ἀκούσητε. Πρὸ τίνος μοι ἀνεμνήσατε ὅτι ὑμεῖς ὑπῆρξατε ὁ μετὰ τῆς Ἀντωνίας σχετίσας με. Δύναμαι ὅθεν νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸ ἔλεός σας.

— Συγγνώμην, διέκοψεν ὁ Φρεδὸκ· ἐπιθυμῶ κατὰ πρότερον ν' ἀνακτεύσω τὴν παρ' ὑμῶν ἤδη ἐξενεχθεῖσιν φράσιν. Ἐγὼ δὲν σὰς ἐσχέτισα ποσῶς μετὰ τῆς Ἀντωνίας. Ἡμέραν τινα, καθ' ἣν ἐγευμάτιζον μετὰ τῶν νεαρῶν τῆς Λέσχης φίλων μου καὶ τινῶν γυναικῶν τοῦ συρροῦ, συμπάρεστη ἐν τῷ αὐτῷ μεθ' ἡμῶν ξενοδοχείῳ, καὶ καλέσας μ' ἐπεφορτίσατε νὰ σὰς παρουσιάσω πρὸς τοὺς κυρίους ἐκείνους καὶ τὰς γυναῖκας. Κακῶς ἐπραξα σέριζας, διότι ὄφειλον νὰ φροντίσω περισσότερο περὶ τῶν ἐπὶ τὸ ὑμέτερον ἐπάγγελμα ἐμπροσπόντων, ἀφ' ὅσον ὑμεῖς αὐτὸς ἐμεριμνάτε. Ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ἠδυνάμην νὰ προῖδω ὅτι ἡ συνάντησις ἐκείνη ἔμελλε ν' ἀποθῆ ἡ ἀφετηρία σχέσεως μεταξὺ ὑμῶν καὶ γυναικὸς, ἥτις, καίτοι μὴ μοχθηρὰ οὔσα, ἤθελεν ἕμους καταστρέψει, ἀνευ οὐδεμιᾶς τύψεως, ἀπαντας ὁμοῦ τοὺς παρισινούς συμβολαιογράφους.

— ὦ! δὲν αἰτιῶμαι ὑμᾶς κατ' οὐδὲν, φίλτατε φίλε, καὶ διακρηρῶ...

— Ἀφετέ με νὰ τελειώσω. Μετά τινα χρόνον, ὁπότεν ἤλθατε νὰ μοὶ ἀναγγείλητε ὅτι ἦσθε ὁ εὐδαίμων ἐραστής τῆς Τζιτζίκας, σὰς προειδοποίησα περὶ τοῦ περ' ὑμῶν διατρεχομένου κινδύνου. Σὰς εἶπον ὅτι ἐνεπέσατε εἰς ἀσυνείδητον ἀδελφόν, τοῦτέστιν εἰς τὸ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐπιφοβώτερον εἶδος τῶν ταιούτων γυναικῶν. Ἦ Ἀντωνία θὰ κατεσπατάλα ἑκατομμύρια, ὡς ἡ Κλεοπάτρα ἀνέλυεν ἐπὶ τοῦ πυρὸς μαργαρίτας, χάριν τέρψεως. Ποτὲ φρόνιμος ιδέα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐνοικήσῃ ἐντὸς τῆς κόφρου κεφαλῆς τῆς. Προώριστα νὰ τελευτήσῃ ἐπὶ τῆς ψιάθου, νὰ καταντήσῃ δὲ καὶ ἄλλους ν' ἀποθάνωσιν ὡσαύτως ἐπ' αὐτῆς. Μοὶ ἀπντήσατε ὅτι τῇ ἦσθε ἀρεττὸς, καὶ ὅτι δὲν εἶχε χρεῖαν χρημάτων, καθότι ἀπὸ τινος εἶχεν ἀνακαλύψει χρυσωρυχεῖον ἐν τῷ προσώπῳ βαθυπλοῦτου τινος ξένου. Ἐδῶσα πῖσιν ἐπὶ τοῦ λόγου σας, διότι ἐσπερούμην τῆς ἀρμοδιότητος νὰ σὰς ἐξελέγξω. Ὑπέθεσα ὅτι ταχέως ἠθέλατε ἀπαλλαγθῆ τοιαύτης δαπανηρᾶς φαντασιοπληξίας, καὶ περιωρίσθην εἰς τὸ νὰ παρακωλύσω ὑμᾶς, ἐφ' ὅσον ἠδυνάμην, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκτεθῆτε. Παραδείγματός χάριν, τὴν παρελθούσαν ἐσπέραν ἐν Μαβίλλῃ, ἂν δὲν συνεκράτου ὑμᾶς, ἐμέλλατε νὰ παρουσιάσητε τὴν Ἀντωνίαν τοῖς συναδέλφοις σας. Παρακάλῳ ὅθεν, φίλτατε Προυνεβῶ, νὰ μὴ ἐπιρρίπτητε ἐπ' ἐμὲ τὴν εὐθύνην τῶν συνεπειῶν, ἃς ἡ διαγωγὴ σας παρῆξεν. Ἦδῃ δ' ὅτε διεσαφήνισα τὰ γεγονότα, ἐπνεαλαμβάνω ὑμῖν ὅτι εἰμὶ ἔτοιμος νὰ σὰς βοηθήσω ἐν τῇ δυσχερείᾳ, ἐν ἣ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐνεβλήθητε. Ἐξαιτούμαι δὲ μόνον ὅπως μὴδὲν μοὶ ἀποκρύψητε. Τίνος ποσοῦ ἔχετε ἀνάγκην;

— Μοὶ ἐλλείπουσιν... ἑξακόσκι χιλιάδες φράγκων, ἐψιθύρισεν ὁ συμβολαιογράφος.

— Δὲν εἶναι τὸ τοιοῦτο δυνατὸν! ἀνέκραξεν ὁ Φρεδῶκ. Δὲν κατηναλώσατε, ἐν διαστήματι βραχυτέρῳ τοῦ ἔτους, πλέον τοῦ

ἡμίσεως ἑκατομμυρίου, μετὰ γυναικὸς ἀντλούσης τοὺς ἑαυτῆς πόρους ἐξ Ὀλλανδίας.

— Ὁ δήμαρχος ἐκεῖνος οὐδέποτε ὑπῆρξεν... ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος δήμαρχος ἤμην ἐγὼ αὐτὸς, εἶπε μετὰ θρηνώδους τόνου ὁ Προυνεβῶ.

Ὁ Φρεδῶκ ἀνεσκήρτησε, καὶ παρατήρησε τὸν Προυνεβῶ, ὡς ὁ χειροῦργος παρατήρησεν ὠρίαν παθολογικὴν περίπτωσιν ἐκ τῶν ἐκτάκτων, τῶν ἐνδιαφεροῦσων μὲν τὰ μέγιστα τὸν ἐπισήμονα, θάνατον δ' ἐπιφεροῦσων εἰς τὸν πάσχοντα.

— Οὕτω λοιπὸν, εἶπε βραδέως, ἐξωθήσατε ἐπὶ τοιοῦτον τὴν τύφλωσίν σας, ὡς νὰ ὑποκριθῆτε γελοῖαν κωμῶδιαν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ καταστραφῆτε ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον! Ἄ! δύστηνε φίλε μου, ἂν ἠδυνάμην νὰ προεικάσω ὅτι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀπολέσατε τὰς φρένας, ἤθελον προσπαθήσει νὰ διανοιζῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν. Μήπως ἡ Ἀντωνία σὰς προέτεινε τὴν τοιαύτην σκηρικὴν διασκεύασιν;

— Ὅχι, ὑπετονθόρυσεν ὁ συμβολαιογράφος. Ἐγὼ τὴν παρεκάλεσα νὰ διαδώσῃ τὴν φήμην ὅτι ἠννοεῖτο παρά τινος ὀλιωτάτου ξένου. Ἐσκέφθην ὅτι ἤθελον ἀπορήσει διὰ τὴν αἰφνιδίαν μεταβολὴν τῆς καταστάσεώς της, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐπεθύμουν ν' ἀποδώσωσιν εἰς ἐμὲ. Ἐννοήσακα τὴν ιδέαν μου, τὴν περαδέχθη... τοσοῦτῳ δ' εὐδοκίμως διεξήγαγεν αὐτήν, ὡς ὁ κόσμος ἐπίστευσε τὰ περὶ τοῦ δημάρχου.

— Περὶ τούτου θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε ν' ἀμφιβάλλω, διότι ὑμεῖς δὲν γνωρίζετε τὴν Τζιτζίκαν. Εἶναι ἀνίκανος νὰ τηρήσῃ τὸ ἀπόρητον... ἐννοῶ δὲ νὰ τὸ τηρήσῃ ἀπολύτως δι' ἑαυτήν... καὶ σοιχηματίζω ὅτι ἡ ἀρχηγέτις Ροζίνα γινώσκει τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν.

— Ἡ Ροζίνα ἴσως. Οὐδαίς ὅμως τῶν φίλων σας ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἀληθείας, ἀ-

φοῦ καὶ ὑμεῖς αὐτὸς μηδεμίαν ἔσχετε μέχρι τοῦδε ἀμφιβολίαν.

— Ἦθελον ὑπονοήσει τὰ διατρέχοντα, ἂν ἐσκεπτόμην ὠριμώτερον τοῦ δὲ Ὀλλανδοῦ ἐκεῖνου ἢ ὑπαρξίς, τοῦ μηδέποτε ὀρθέντος, ἤθελε καταστῆ ἀπίθανος. Ἐπληροφορήθη δ' ἐκ βεβαίας πηγῆς ὅτι πολλοὶ τῶν τῆς σφαίρας μας ὑπέθετον περὶ τοῦ δημάρχου, ὅτι ἦν πλαστὸν πρόσωπον. Ἄλλως δὲ οἱ ὑπῆρέται τῶν τοιοῦτου εἶδους γυναικῶν δὲν εἶναι ἐχέμυθοι, καὶ ἡ θαλαμηπόλος τῆς Ἀντωνίας θὰ διέσπειρε λόγους. Ἄλλ' ἀδιάφορον! Ἐπειδὴ καὶ τὸ κακὸν ἔγεινε, πρόκειται τώρα νὰ ἐπανορθωθῆ, ἂν ἦναι καιρὸς εἰσέτι. Συνέστηκα ὑμῖν νὰ μοὶ ἐξομολογήθητε τὰ πάντα ἐν εἰλικρινείᾳ καὶ ἐκτάσει. Ἦως διάκεισθε τώρα:

— Πνέω τὰ λίσθια, εἶπεν ὁ Προυνεβῶ μετὰ φωνῆς πνιγομένης.

— Ναί, ἐπανελάθεν ὁ Φρεδῶκ λαλῶν καθ' ἑαυτὸν, ἡ Ἀντωνία μετέλλαξεν αἴφνης ἀπὸ τῆς ἐνδείας εἰς τὴν εὐπορίαν. Ὅποτεν προσελάβατε αὐτήν, θὰ ἦν ἐπιφορτισμένη μὲ χρέη.

— Ὀλίγισα... χιλιάδας τινὰς φράγκων.

— Δυνατὸν, καθότι δὲν εἶχε πλέον πηγῶσεις. Τώρα δὲ κέκτηται λαμπρὸν οἶκημα, ἑξαίσιους ἀδάμαντας, καλλιτεχνικὰ ἀντικείμενα, ἀμάξια καὶ ἵππους. Ἦ συντήρησις τῆς οἰκίας της θὰ στοιχίζῃ ἀπὸ ἐπτὰ ἕως ὀκτῶ χιλιάδας φράγκων κατὰ μῆνα. Ἄλλὰ τὴν συντηρήσατε κατὰ τὸν Νοέμβριον, ἂν δὲν ἀπκτώμαι, καὶ τώρα εἰμεθα εἰς τὸν Ἰούνιον ὡς εἰ ὑπὲρ αὐτῆς δαπάναι ὑμῶν δὲν θ' ἀνέβησαν εἰς τὸ ποσοῦν, ὅπερ μοὶ ἀνεφέρατε.

— Λησμονεῖτε τὸ θέατρον.

— Καὶ πῶς! ὑμεῖς εἴσθε ὁ πάτρων αὐτοῦ;

— Κατέθεσα τριακοσίας χιλιάδας φράγκων, αἵτινες δὲν θ' ἀπολεσθῶσιν, ἐὰν εὐδοκιμήσῃ ἡ ἐπιχείρησις.

— Παραδέχεσθε λοιπὸν ὅτι δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ;

— Ἀναμφιβόλως! διότι ὁ θίασος εἶναι καλὸς, ἡ δὲ Ἀντωνία ἔχει φωνὴν ἐξαισίαν.

— Φίλτατέ μοι Προυνεβῶ, εἶπεν ὁ Φρεδῶκ μετὰ φωνῆς ἐκδηλοῦσης οἴκτον, πάσχετε πολὺ περισσότερον, παρ' ὅσον ἐφραναζόμεν. Τίνοι τρόπῳ δύνασθε νὰ πεισῶντε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἐλεεινῶν κωμῶδων, περισυναχθέντων ὑπὸ τυχαίου διευθυντοῦ, ὅπως παραστήσῃ μελοδραμάτια ἐν πλήρει θέρει, καὶ εἰς θέατρον ἐκτὸς τοῦ συρμοῦ; Τὸ νὰ κολακεύσῃτε περὶ τῆς ἱκανότητος τῆς Τζιτζίκας, κάπως ὑποφέρεται! ἀλλά...

— Ἦδύνατο νὰ συμπεριληφθῆ ἐν τῷ θιάσῳ τοῦ Μελοδράματος, ἂν ἤθελε.

— Θὰ ἐπραττε τότε ἀριστα, ἂν ἐνεγράφετο, καθότι δὲν θὰ ἐθυσιάζατε ὑμεῖς τριακοσίας χιλιάδας φράγκων, ὅπως ἐξασφαλίσσητε τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀνοδὸν τῆς ταύτης.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Προυνεβῶ ἔταπεινὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Φρεδῶκ ἐπανελάθεν ἡσύχως: (ἀκολουθεῖ.)

ΗΛΙΑΣ ΒΩΜΩΝ

Ὁ διάσημος οὗτος γάλλος γεωλόγος, ὁ ἐπικληθεὶς δημιουργὸς τῆς γεωλογίας, ἐγεννήθη τῷ 1798. Σπουδάσας ἐν τῷ Πολυτεχνικῷ σχολεῖῳ τῶν Παρισίων ἀπέδειξε σπανίαν ἐπιμέλειαν καὶ εὐφυΐαν, ὡς τριάκοντα καὶ δύο μόλις ἐτῶν διωρίσθη ἀρχιμηχανικός. Ἀποσταλείς δὲ εἰς Ἀγγλίαν μετ' ἄλλου τινὸς ἐπισήμονος φίλου του, ἐδημοσίευσεν μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του τὴν περιγραφὴν τῶν πρωτίστων μεταλλουργικῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἀγγλίας. Εἰργάσθη δὲ καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ γεωλογικοῦ χάρτου τῆς Γαλλίας, οὗ τινος μέρος ἐξετέθη ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῷ 1835 θκυ-

μασθέν. Ὁ χάρτης οὗτος ἔχει μῆκος 8 μέτρων, καὶ εἶναι δείγμα ἐπισημονικῆς ἀκριβείας.

Μέχρι τοῦδε ὁ Βωμών εἶχε διακριθῆ ἐπὶ φιλοπονίᾳ ἐκτάκτῳ, ἀκριβεῖ τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσει καὶ σπανίᾳ δξυνοίᾳ. Ἄλλὰ μετ' οὐ πολὺ συγκατετάχθη μετὰ τῶν πρωτίτων γεωλόγων, καταδείξας τὴν ἡλικίαν τῶν σειρῶν τῶν ὄρέων, καὶ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ Ἀκαδημία μετὰ βθείας συγκινήσεως ἤκουσε τῷ 1829 τὸ περὶ τούτου ὑπόμνημα, ἐν ᾧ ὁ νεαρὸς γεωλόγος ἀπέδειξε δι' ἀποδείξεων ἀκαταμάχητων ὅτι παλαιότεραι σειραὶ ὄρέων τῆς Γαλλικῆς εἶναι αἱ τῆς Χρυσῆς ἀκτῆς (Côte-d'Or), ἐν Βουργουνδίᾳ, ὅτι τὰ Πυρηναικὰ καὶ τὰ Ἀπένινα ἐσχηματίσθησαν μετὰ ταῦτα, καὶ ὅτι τὸ Λευκὸν ὄρος εἶναι ἔτι νεώτερον τούτων. Τὴν γνώμην ταύτην ἀπεδέχθησαν πεισθέντες οἱ πρώτιστοι τῶν γεωλόγων, καὶ ἰδίως ὁ πολὺς Ἀρχὼν διέδωκεν αὐτὴν μετὰ πολλοῦ ζήλου, ὥστε μετ' ὀλίγον ὁ Βωμών εἶδε τὰς ἀνακαλύψεις αὐτοῦ καθιερωθεῖσας ὑπὸ τελείας ἐπιτυχίας, καὶ τὸ ὄνομά του δεδοξασμένον.

Ἀδύνατον εἶναι νὰ περιλάβωμεν ἐνταῦθα ὅσα ὀφείλει τῷ Βωμών ἡ ἐπιστήμη. Σημειοῦμεν δὲ μόνον ὅτι συναθροίσας ἐπιμελῶς καὶ ἀκριδῶς τὴν ὕλην, ἐφ' ἧς ἐμελλε νὰ θεμελιώσῃ τὸ σύστημά του, ἐξήγαγεν ἐξ αὐτῆς, διὰ τῆς ζωηρᾶς φαντασίας του, συμπεράσματα θαυμαστά, καὶ ἀδιάσως πρὸς τὴν Ἀγίαν Γραφὴν συμφωνοῦντα. Παρατηρητῆς ἀκάματος, καρτερικὸς καὶ ἀκριδῆς, ποιητῆς ζηλωτῆς τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν, χριστιανὸς ἐκ πεποιθήσεως, τοιοῦτος ἐδείχθη νέος ὢν, καὶ τοιοῦτος παρέμεινε καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον.

Ἡ περὶ τῶν ὄρέων ἰδέα τοῦ Βωμών ἐφρμολογήθη διὰ τῆς παρατηρήσεως καὶ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων σειρῶν ὄρέων, ὑποβλήθησα διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς γεωμετρικῆς, βεβαιωθείσα, ἐπεκταθεῖσα καὶ

ἐξκριθεῖσα, ἀποδεικνύει ὀρθοῦς τοὺς λόγους, δι' ὧν αὐτὸς ὁ Βωμών ὀρίζει αὐτὴν ποιητικώτατα καὶ ὀρθότατα: α' Ἐν τῷ ἀπειράντῳ ὅλῳ τῶν χαρακτηρῶν, δι' ὧν ἡ χεῖρ τοῦ χρόνου ἐχάραξε τὴν ἱστορίαν τῆς γῆτιν σφαιρῆς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, τὰ ὄρη εἶναι τὰ κεφαλαῖα γράμματα τοῦ πελωρίου τούτου χειρογράφου, οὐ τινος ἕκαστον σύστημα ὄρέων εἶναι ἐν κεφάλαιον.

Τῶν κερακτικῶν τούτων ἀναγνώστῃς τέσσαρα τῷ 1829, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, ἦτο ἤδη τῷ 1847 ἰκανὸς ν' ἀναγνώσῃ 17, καὶ ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐγένετο 21 τῷ 1850. Χρόνος δὲ πολὺς θὰ παρέλθῃ, ἕως οὔ οἱ ἐρμηνευταὶ τῆς γεωλογικῆς ἐξαντλήσωσιν ὅλα ταῦτα τὰ ἱερογλυφικὰ γράμματα. Οὐδὲ κερακτικῶς θὰ δυνηθῶσι νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν μέθοδον τοῦ διδασκάλου.

Τοιοῦτος ἐν συντόμῳ ὁ Βωμών, ὅστις πρὸ τεσσαράκοντα ἤδη ἐτῶν ἦτο μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, καὶ ἰσόβιος αὐτῆς γραμματεὺς, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχῶν. Ἐν δὲ τῷ γαλλικῷ Κολλεγίῳ διεδίδετο τὸν Κυβιέρον, διδάσκων τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας.

Μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ στιγμῆς τὸ φωτεινὸν τοῦτο πνεῦμα διέμεινε ἀκαίτον καὶ ἐργαζόμενον. Πρωτῶν τινε, ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας του εἰς περίπαιτον, ἐπλήγη αἴφνης ὑπὸ τοῦ θανάτου τῇ 10)22 Σεπτεβρίου τοῦ ἔτους 1874.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Βωμών καὶ ἡ σοφία του, δι' ἧς ἐπλήρωσε τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα αὐτοῦ συγγράμματα, θὰ μείνωσιν ἀθάνατα, καὶ τ' ὄνομά του θὰ ἐγγραφῆ παρὰ τὰ ὀνόματα τοῦ Βυφῶνος καὶ Κυβιέρου καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ἐπιστήμης λειτουργῶν.

Ο ΕΝΑΣΤΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ

Ἄρης, καὶ τηλεσκοπικοὶ πλανῆται.

Ὁ πλανῆτης οὗτος, ἦττον λαμπρότερος τῆς Ἀφροδίτης, κατέχει τὴν τετάρτην θέσιν εἰς τὸ ἡμέτερον πλανητικὸν σύστημα, ἐρχόμενος ἀμέσως μετὰ τὴν Γῆν, καὶ περυσιάζει εἰς τοὺς διὰ καλοῦ τηλεσκοπίου παρατηροῦντας αὐτὸν ἀξιοπεριέργους φάσεις. Ὁ ὄγκος του εἶναι ὀκτάκις μικρότερος τοῦ τῆς Γῆς, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι καὶ ἡ βαρῦτης ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του εἶναι κατὰ τὸ ἡμισυ ἀσθενεστέρη τῆς βαρῦτητος τῆς σφαιρῆς μας, ὡς καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ θερμότης, ἣν λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἡλίου, εἶναι σχεδὸν κατὰ τὸ ἡμισυ ὀλιγώτερον τῆς ποσότητος, ἣν δέχεται ἡ Γῆ μας.

Ἀπέχει τοῦ Ἡλίου 52,613,000 λευγῶν, τοῦτέστι 1 1/2 φορὰν ἀφ' ὅσον ἀπέχει τῆς Γῆς. Ἡ ταχύτης τῆς πορείας του εἶναι 19,740 λευγῶν τὴν ὥραν, καὶ συμπληροῖ τὴν περὶ τὸν Ἡλίον περιστροφὴν του εἰς ἐν ἔτος καὶ 321 ἡμέρας· στρέφεται δὲ καὶ περὶ τὸ, ἰδίον του ἄξονα εἰς 24 ὥρας καὶ 39 λεπτά. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐγκλισις τοῦ ἄξονός του πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς τροχίᾳς του εἶναι περίπου 28 μοιρῶν, ὡς τῆς ἡμετέρας Γῆς, ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι αἱ ἡμέραι καὶ αἱ νύκτες, ὡς καὶ αἱ διαφοροὶ ὥραι, εἰς τὸν πλανῆτην τοῦτον, ἴκωνῶς ὀμοιάζουσι τὰς τοῦ ἡμετέρου.

Ὅποταν εὐρίσκηται ὁ Ἄρης ἐγγύτερον εἰς τὴν Γῆν, ἢ ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασις αὐτοῦ εἶναι 50 περίπου ἑκατομμύρια μιλίων, ὅποταν δὲ μᾶλλον ἀπομακρύνηται ἀπέχει 240 ἑκατομμύρια μιλίων· εἰς τρόπον ὥστε, εἰς τὴν πρώτην περίστασιν φαίνεται εἰκοσιπεντάκις σχεδὸν μεγαλειότερος, παρὰ εἰς τὴν δευτέραν. Εἰς θεατῆν, ἐν τῷ πλανῆτῃ τούτῳ, ἡ Γῆ μας φαίνεται ἐνκλάζ ὡς πρῶνός καὶ ἑσπερινός ἀστὴρ, ὕψος ἡ Ἀφροδίτη εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ μὲ μικρότερον βαθμὸν φαινομένου μεγέθους καὶ

λαμπρότητος, καὶ παριστᾷ ὅλας τὰς φάσεις, αἷς καὶ ἡ Σελήνη.

Αἱ ἐπὶ τοῦ πλανῆτου τούτου φαινόμενα διαλάμπουσαι ἰδίως πολικαὶ κηλίδες φέρουσιν ἡμᾶς εἰς τὴν βεβαίαν ὑπόθεσιν, ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς τοὺς πόλους του ὄρη ἐκ πάγων καὶ θάλασσαι, ὀμοιαὶ μὲ τὰς πολικὰς θάλασσας τοῦ ἡμετέρου πλανῆτου. Αἱ πρὸς τοὺς πόλους του παρατηροῦμενα φωτεινὰ αὐτὰ ζῶναι, ὑποκείμενα εἰς διαδοχικὰς μεταβολὰς, ἐπιβεβαιοῦσι τὴν παρατήρησιν τοῦ Ἐρσκέλλου, ὅτι τὸ ἡλιακὸν φῶς ἀντανεκλάται εἰς τὰ ἐκ πάγου ὄρη. Ὁ Ἄρης περικυκλοῦται ἐπίσης ὑπὸ ἀτμοσφαιρῆς, ἣτις, πυκνοτάτη οὖσα, δίδει πιθανῶς εἰς τὸν πλανῆτην τοῦτον τὸ ὑπέρυθρον ἐκεῖνο χρῶμα, ὅπερ παρεκίνησε τοὺς ἀρχαίους ἀστρονόμους νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τῶν αἱμάτων, τῆς τῶν ἀρχαίων μυθολογίας.

Ἀμέσως μετὰ τὸν Ἄρην ἔπεται, ἐντὸς ζώνης ἐχούσης ἕκτασιν 31,000,000 λευγῶν μέχρι τοῦ πλανῆτου τοῦ Διὸς, τὸ σύμπλεγμα, οὕτως εἰπεῖν, 56—57 μικρῶν πλανητῶν, μικρᾶς διαμέτρου τῶν περισσοτέρων καὶ ἀκανονίστου σχήματος, οἵτινες, ἀνακαλυφθέντες πάντες σχεδὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑκατονταετηρίδος ταύτης, ἐκαπτίσθησαν παρὰ τῶν Ἀστρονόμων μὲ διάφορα τῆς μυθολογίας ὀνόματα. Ὑποτίθεται δὲ ὅτι εἰσεὶ κλάσματα μεγάλου πλανῆτου, παρεμπερούς τῷ Διῷ, κυκλοφοροῦντός ποτε μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἄρεως· τοῦτο δὲ ἐπιβεβαιεῖ ἐν μέρει καὶ ἡ παρατήρησις ὅτι, αἱ τροχικὴ πολλῶν ἐκ τῶν μικρῶν πλανητῶν τούτων διασταυροῦνται ἀκριδῶς εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον. Ἀπάντων δὲ αἱ περὶ τὸν Ἡλίον περιστροφικὴ ἐκτελοῦνται ἀπὸ διάστημα 3—5 ἐτῶν, αἱ δὲ περὶ τὸν ἰδίον τῶν ἄξονα περιστροφικὴν προσδιορίσθησαν εἰσεῖτι.

Ἐκ τῶν μικτῶν ἢ τηλεσκοπικῶν τούτων πλανητῶν τέσσαρες παρετηρήθησαν ἰδίως, ἐξ ὧν ἡ Ἥρα, ὅστις εἶναι καὶ ὁ μεγαλειότερος, ἀπέχων ὡς ἐγγίστα τοῦ Ἡλίου 92,000,

000 λευγών, έχει 475 λευγών διάμετρον, ὅ ἐστιν εἶναι περίπου τὰ $\frac{3}{4}$ τοῦ Ἑρμοῦ· ἔχει δ' ἐνιαύσιον περιστροφὴν $\frac{1}{4}$ ἐτῶν καὶ 132 ἡμερῶν. Ἡ *Δήμητρα* ἔχει μόνον 50 λευγῶν διάμετρον, ὅστε εἶναι γῆ βραχεῖα καὶ μικρογραφικὴ· ἀπέχει δὲ τοῦ Ἡλίου 95,000,000 λευγῶν, καὶ ὁ ἐνιαυτός της εἶναι $\frac{1}{4}$ ἐτῶν καὶ 249 ἡμερῶν. Ἡ *Ἀθηνα* ἐπίσης εἶναι πλανήτης· 50 λευγῶν διαμέτρου, ἀπέχων τοῦ Ἡλίου 96,000,000 λευγῶν καὶ συμπληρῶν τὸν ἐνιαυτὸν του εἰς $\frac{1}{4}$ ἔτη 7 μῆνας καὶ 11 ἡμέρας· διατρέχει δὲ τροχίαν ἑλλειπτικὴν λίαν ἐπιμήκη. Ἡ δὲ *Ἥστια* εἶναι τόσον μικρὸς πλανήτης, ὥστε ὁ δίσκος του εἶναι ἀδιόρατος, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι μόλις ἔχει 23 λευγῶν διάμετρον· ἀπέχει τοῦ Ἡλίου 84,000,000 λευγῶν, καὶ ὁ ἐνιαυτός του εἶναι $\frac{1}{4}$ ἐτῶν καὶ 223 ἡμερῶν.

Πολλοὶ τῶν μικρῶν τούτων πλανητῶν, ὑπεῖκοντες, φαίνεται, εἰς νόμους ἑλξέως ἀνωτέρας, χάνονται ἐξ ὀλοκλήρου. Ὁ Κ. Γολδσμιθ ἀνεκάλυψε τὴν 21 Μαΐου τοῦ 1856 τὸν πλανήτην ὀνόματι *Δάφνη*, πλὴν μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου τὸν ἔχασε, καὶ μάτην ἀνεζήτηε αὐτὸν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1857. Ἀλλὰ τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1861 εὗρεν ἕνα πλανήτην, τὸν ὅποιον ἐξέλαβε κατ' ἀρχὰς ὡς τὴν *Δάφνην*, διότι ἦτο πλησίον τῆς θέσεως ὅπου ὑπελόγιζεν ὅτι ὑπῆρχε, ὁ ζητούμενος πλανήτης· ἀκολούθως ὁμοῦς ἀπεδείχθη ὅτι ἦν ὅλως νέος πλανήτης, διὸ καὶ ἐκλήθη *Ψευδοδάφνη*· πλὴν μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς ἐγένετο ἀφαντος.

P.

ΝΗΣΟΙ ΚΟΡΑΛΛΙΩΝ.

Εἰς τὸν μέγαν νότιον Ὠκεανόν, ὅστις καλύπτει τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς ὑδρογείου σφαίρας, καὶ εἰς τὴν εὐρείαν του ἑκτασιν μόλις παρουσιάζει σποράδην ὀλίγα τινα μικρὰ νησίδια· συχὰ ἀπαντῶνται μικρὰί σειραὶ βρά-

χων κοραλλίων ἢ λιθοφυτικῶν, τινὲς τῶν ὁποίων ἔχουσι μῆκος διακοσίων καὶ τριακοσίων λευγῶν. Αἱ ὑφαλοὶ αὐταὶ ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ ὠκεανοῦ βαθμηδὸν καὶ κατὰ μικρὸν ὑψοῦνται, καὶ φθάνουσι τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων, καὶ ἐκεῖ μεταβάλλονται εἰς νήσους δενδροφύτους καὶ οἰκησίμους· τῶν δὲ νήσων τούτων ὁ ἀριθμὸς ὁσημέραι αὐξάνει, καὶ προβλέπουσιν ὅτι δὲν θὰ παρέλθῃ πολλὸς χρόνος, ὅτε μεγάλαί ἡπειροὶ θέλουσι καλύπτει τὸν ἔρημον ἤδη καὶ εὐρύχωρον τοῦτον ὠκεανόν.

Ἀλλὰ, τίνες εἰσὶν οἱ θαυμάσιοι τέκτονες οἱ ἐργαζόμενοι τοιαῦτα γιγαντιαῖα ἔργα καὶ δημιουργοῦντες νέας νήσους καὶ ἡπείρους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πλανήτου ἡμῶν; Οἱ τέκτονες οὗτοι εἰσὶ, τίς θέλει τὸ πιστεῦσαι; ἔντομά τινα μικρότατα· πλὴν μ' ὄλην τὴν σμικρότητα των κατασκευάζουσιν ἔργα, τὰ ὅποια τὸ ἀνθρώπινον ὄλον γένος, μυριάδας ἐτῶν ἐργαζόμενον, δὲν ἤθελε δυνήθῃ νὰ κατασκευάσῃ. Εἶναι δὲ τὰ ἔντομα ταῦτα γένος ἰδιαίτερον πολυπόδων, (*) ἐν εἶδος τῶν ὁποίων πράγει τὸ γνωστὸν κοράλλιον. Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν δὲν ἔτυχεν ἴσως ποτὲ νὰ ἴδωσι πολυπόδας· διὰ νὰ συλλάβωσι παρευθὺς ἰδέαν αὐτῶν, ἄς φαντασθῶσιν ἐν μελίκηρον (μελόπητταν), ἐξαχθὲν ἐκ τῆς κυψέλης, καὶ φέρον τὰ μικρὰ τῶν μελισσῶν ἔμβρυα, ἕκαστον μὲ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὀπὴν ἢ τὸν κύτταρον, ὅθεν προάγει τὴν κεφαλὴν. Τὸ μελίκηρον μετὰ τῶν ἐμβρύων παριστᾷ ἀπαραλλάκτως τὴν μορφήν ἐνός εἶδους λιθοφύτων τῆς ἀσραίας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ μελίκηρον τοῦτο δὲν εἶναι κηρόπλασον, ἀλλὰ σύγκειται ἐκ λίθου τιτανώδους, καὶ κατασκευάζεται ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐνοικούντων ζώων δι' ἀφιδρώσεως τοῦ σώματος αὐτῶν, ὡς τὸ

(*) Πολυπόδας οἱ φυσιολόγοι ὀνομάζουσιν ἔντομά τινα, ἔχοντα πολλὰ ζεύγη ποδῶν, οἷα αἱ σκολόπενδραι· δὲν πρέπει δὲ νὰ συγχέωνται μὲ τοὺς κοινῶς λεγομένους πολυπόδας ἢ ὀκτάποδας.

κέλυφος τῶν κοχλιῶν. Ἐκαστον ἔντομον, προάγον ἐξω τοῦ κυττάρου τὸ σῶμα, λαμβάνει ἐκ τοῦ θαλασσοῦ ὕδατος τὴν τροφήν διὰ μικρῶν τινῶν εὐκινήτων ἰνῶν, τὰς ὁποίας ἔχει πρὸς τοῦτο περὶ τὸ σῶμα, καὶ αἵτινες καλοῦνται ἀνιχνευτήρια. Δὲν δύνανται δὲ ποτὲ οἱ πολυπόδες νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς κυψέλης των, διότι εἶναι προσκεκολλημένοι εἰς αὐτὴν ἐκ τοῦ ὀπισθεν ἄκρου τοῦ σώματός των. Συμβιοῦσι λοιπὸν συνάμα ἐντός ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ μελικήρου πάντες ἀδελφοί, ἢ μᾶλλον πάντες ἐν ἄτομον εἰς πολλὰ πρόσωπα, ἐπειδὴ τὸ λιθοφυτον περιενδύει πανταχόθεν μεμβράνα, κοινὴ εἰς ὅλα τὰ ἔντομα καὶ συνενοῦσα αὐτὰ οὕτως, ὥστε ἡ τροφή, ἢν ἕκαστος λαμβάνει, μετοχετεύεται εἰς ὅλα, καὶ πληγόνων τις ἐν μόνον, τὰ πληγόνει ἐνταυτῷ ὅλα. Οὐ μόνον δ' ἔχουσι κοινὴν τὴν οἰκήσιν καὶ κοινῶς συναισθάνονται τὰς προσβολὰς τῆς τρικυμίας ἢ τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων, ἀλλὰ σύμπας αὐτῶν ὁ βίος εἶναι κοινός, καὶ κοιναὶ αἱ ἡδοναὶ καὶ αἱ λύπαι, ὅσον ἀμυδράς ἐκ φύσεως καὶ συγκεχυμένας τὰς ὑποθέσωμεν.

Ἀληθῶς, ἡ ὑπαρξίς εἶναι τόσον ὀλίγον ἀνεπτυγμένη εἰς τὰ παράδοξα ταῦτα ὄντα, ὥστε πολὺν καιρὸν οἱ ἐπιστήμονες ἐδίδραζον, ἂν ἔπρεπε νὰ τὰ θεωρήσωσιν ὡς ζῶα ἢ ὡς φυτὰ· ἐντεῦθεν δὲ αἱ ὀνομασίαι ζωόφυτα καὶ λιθοφυτὰ. Ἄν ἦσαν φυτὰ, τότε τὸ μὲν ὅλον σῶμα ἤθελεν εἶσθαι αὐτὸ τὸ φυτὸν, τὰ δὲ κατ' ἰδίαν ἔντομα, ὧν τὸ σῶμα, διὰ τὰ περίξ αὐτοῦ ὑπάρχοντα κεχρωματισμένα ἀνιχνευτήρια, ὁμοιάζει κατὰ τι μὲ στεφάνην ἄνθους, ἤθελεν εἶσθαι τὸ ἄνθος. Καὶ τὰ φυτὰ ταῦτα θὰ ἦσαν τὰ παραδοξότατα πάντων, ὕστερον ἀπὸ τὴν αἰσθητικὴν ἀκακίαν, ἥτις, ἅμα ἐγγίσῃ τις μὲ τὸν δάκτυλον ἐν μόνον τῶν ἀνθῶν αὐτῆς, συστέλλει εὐθὺς τὰ φύλλα καὶ συγκλείεται ὅλη. Εἶχε δὲ τι πιθανὸν καὶ ἐπαγωγὸν ἢ ἰδέα αὕτη, ἐπειδὴ καὶ οἱ πολυπόδες, ὡς τὰ φυτὰ, γεννῶνται ἢ ἐκ μικρῶν σπερμάτων, τὰ ὅποια εἶναι μὲν

ῥαρία, ὁμοιάζουσι δὲ φυτικῶς σπόρους, ἢ ἐξ ἀναβλαστῆσεως ἐκ μερῶν τινῶν τοῦ σώματός των, καὶ ὅλως ἢ κατασκευὴ καὶ ἢ αὐξήσις αὐτῶν εἶναι λίαν παρεμφερῆς ἐξωτερικῶς μὲ τὴν φυτικὴν ζωὴν. Ἀλλ' ἐν τούτοις τὴν σήμερον ἀπεδείχθη ὅτι οἱ πολυπόδες εἰσὶν ἀληθῆ ζῶα.

Τὰ ἔντομα λοιπὸν ταῦτα ζῶσιν ἀναριθμητὰ εἰς τὸν πυθμένα τῶν θαλασσῶν· διὰ νὰ ἐννοήσῃ τις τὸ πλῆθος των, πρέπει νὰ ἐνθυμηθῇ τὰ χόρτα εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἄς ἐγκύψωμεν μικρὸν διὰ τῆς φαντασίας εἰς τὰ ἀχανῆ βάθη τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ ἄς ὑποθέσωμεν μακρὰς ἐκτάσεις, κεκαλλυμένας ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ πολυπόδων. Ὅλα ταῦτα τὰ ζῶα εὐρίσκονται εἰς ἐργασίαν διηνεκῆ· ἐκμυζῶσι τὰ εἰς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ ἐνυπάρχοντα τιτανώδη ἄλγαι, στεροποιοῦσιν αὐτὰ, καὶ τὰ προσθέτουσιν εἰς τὰς κυψέλας των. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὰ ὡς αὐτῶν ἐκκολάπτονται νέα σμήνη καὶ νέα κυψέλαι γεννῶνται, μὴ εὐρίσκοντα δὲ εὐρυχωρίαν ἑαυτῶν, προσκολλῶνται ἐπὶ τῶν προγεγενησῶν ἐκεῖνα δὲ τότε συμπνίγονται ἢ ἐξαφανίζονται, πλὴν ἀφίνουσιν ἀσραίας τὰς λιθώδεις κυψέλας των, ὡς θεμέλια εἰς τὰς οἰκίσσεις τῶν ἐπιγόνων. Καὶ οὗτοι, ἀφοῦ ζήτωσι μικρὸν χρόνον, λαμβάνουσι τὴν αὐτὴν μοῖραν, καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν νέα στρώματα σερῶν κυψελῶν σωρεύονται ἐπ' ἄλληλα, καὶ ἐκ τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης, ἥτις εἶναι ἡ βᾶσις αὐτῶν, οἱ τεράστιοι οὗτοι ὄγκοι φθάνουσιν, εἰς τὸ μακρὸν τῶν αἰώνων διάστημα, τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς. Ὅταν δὲ φθάσωσιν ἐκεῖ, ἢ αὐξήσις αὐτῶν παύει, ἐπειδὴ ἐκλείπει τὸ ἀναγκαιότατον εἰς τοὺς πολυπόδας ὕδωρ, καὶ οἱ τελευταῖοι ἀποθνήσκουσι χωρὶς νὰ καταλείψωσι κατόπιν διαδόχους.

Τότε τῆς θαλάσσης τὰ κύματα ἀρχίζουσι νὰ καταροτριῶσι τοὺς βράχους τούτους, ἀποσπῶσι μεγάλα τμήματα, μέρος αὐτῶν μεταβάλλουσι διὰ τῆς τριβῆς εἰς ἄμμον, ἐπειτα συσσωρεύουσιν ὁμοῦ τὰ τμήματα, καὶ οἱ

σωροί, ὑπερκείμενοι τῆς λοιπῆς χθαρμικῆς βίας, ἀποτελοῦσι τῆδε κάκεισε ἐξοχὰς νήσων. Ἐνίοτε δὲ καὶ σεισμοί, ἀνυψούντες τὸν πυθμένα τῶν θαλασσῶν, μεταφέρουσ' διὰ μιᾶς τὰ κοράλλια στρώματα ὑπεράνω τῆς τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας. Τοιοῦτοτρόπως ἡ μεγαλύτερος φύσις, μεταχειριζομένη ἐργάτας τὰ εὐτελέστατα τῶν ζῶων, προπαρασκευάζει τὴν ὕλην νέων γαιῶν, παρασκευάσασα δὲ αὐτὴν ἀρκοῦντως καὶ στερεώσασα εἰς τὸν ὠκεανὸν βυθὸν, ἀνάγει ἔπειτα διὰ μιᾶς εἰς τὸ φῶς καὶ εἰς τὰς αὔρας τῆς ζωῆς.

Ὁ Μέγας Ὁκεανὸς, ἀπὸ τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Ἀμερικῆς μέχρι τοῦ ἀνατολικοῦ αἰγιαλοῦ τῆς Ἀφρικῆς, εἰς ζώνην διαλαμβάνουσαν πεντακοσίας περίπου λεύγας ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ἰσημερινοῦ, πλήθει καθ' ὑπερβολὴν κοραλλίων. Ἀλλὰ δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὸ μέγα τοῦτο διάστημα· παντοῦ ὅπου δύνανται νὰ ζήσωσι, βρούσι μυριάδες ἀνκρίθμητοι, ἐγκείμενοι εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν. Γιγάντειον ἕρκος κοράλλιον περικλείει τὴν νέαν Ὀλλανδίαν· πρὸς τοὺς ἀνατολικοὺς αὐτῆς αἰγιαλοὺς ἐκτείνεται εἰς διάστημα ἑκακτον πεντήκοντα λευγῶν ἢ ἐπέκεινα μακρὰ σύρτις, μὴ ἀφίνουσα τὴν ἐλαχίστην εἰς τὰ πλοῖα πάροδον· μεταξὺ δὲ νέας Ὀλλανδίας καὶ νέας Γουίνεας κείται ἄλλη σύρτις, ἐκτάσεως διακοσίων πεντήκοντα λευγῶν. Ἄλλ' αἱ σύρτις αὗται εἰσὶ μηδὲν παραβαλλόμενοι μὲ τὴν μεγάλην ἐκείνην λιθοφυτικὴν ὕφαλον, ἣτις ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, περὶ τὰς ἀκτὰς τοῦ Μαλαβάρ, καταβαίνει δὲ πρὸς νότον, συνεχῆς καὶ ἀδιάκοπος, ἕως τὸν παράλληλον τῆς Μαδαγασκάρης, διαλαμβάνουσα ἕκτασιν ἐξακοσίων λευγῶν καὶ ἐπέκεινα. Μέρη ἐξοχωτέρη τῆς λιθοφυτικῆς αὐτῆς σειρᾶς εἶναι τὰ ἀρχιπελάγη τῶν νήσων Μαλδιβῶν, τῶν Λακκεδιβῶν καὶ τῶν Χάγων· εἰς δὲ τὸν Εἰρηρικὸν Ὁκεανὸν τὰ κοράλλια εἶναι ἔτι πολυπληθέστερα. Αἱ περίφημοι ἐκεῖνοι καὶ πολυάριθμοι νῆσοι, τὰς δ' ὁποίας ἀναφέρουσιν εἰς τὰ ταξείδια τῶν οἱ

θαλασσοπόροι, εἰσὶν ὅλαι σχεδὸν κατασκευάσματα τῶν πολυπόδων, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ κελύφη αὐτῶν θάλλουσι τὰ ὠραία δάση τῶν κοκκοφοινίκων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἔζων οἱ μάκκρας λαοί, τοὺς ὁποίους ἐπεσκέφθησαν οἱ θαλασσοπόροι Κουκ καὶ Βουγαμβίλλος.

Ἄν καὶ εἰς τὰς θαλάσσας ταύτας δὲν ἀπαντᾶται οὐδαμῶς γῆ ἀξιόλογος, ἀλλὰ μόνον μυριάδες μικρῶν νήσων διεσπαρμένων, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων, τὰς ὁποίας ὅλοι εἶδομεν εἰς τοὺς γεωγραφικοὺς τοῦλάχιστον πίνακας, ὁ βυθὸς ὅμως τοῦ Ὁκεανοῦ τόσο πολὺ ἀνυψώθη διὰ τῆς ἐργασίας τῶν πολυπόδων, ὥστε πολλοὶ ὠκεανῖται λαοὶ συγκοινωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους, διαβαίνοντες τὴν θάλασσαν πεζοὶ εἰς ἀπόστασιν ὑπὲρ τὰς διακοσίας πεντήκοντα λεύγας. Ποία ὑπῆρξεν ἄρα ἡ ἀπορία καὶ ὁ θαυμασμὸς τοῦ πρώτου περιηγητοῦ, ὅστις, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πελάγους καὶ μακρᾶν πάσης γῆς, εἶδεν αἶψην μακρὸν κερβάνιον ἀνθρώπων, ὀδυνόντων ἡσυχῶς διὰ τῆς θαλάσσης, ὡς νὰ περιεπάτουσαν ἐπ' αὐτῶν τῶν ὑδάτων!

Παρατήρησις πολλοῦ λόγου ἀξία, καὶ τὴν ὁποίαν ἐβεβαίωσαν πολλοὶ περιηγηταὶ καὶ φυσιολόγοι εἶναι ὅτι οἱ πολυπόδες δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν εἰς παραπολὺ μεγάλα βάθη· προσκολλῶνται δὲ καὶ αὐξάνουσιν εἰς τὰ μέρη τοῦ ὠκεανοῦ πυθμένου, ὅσα ἀπέχουσιν ὀλιγώτερον ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων, οἷον τὰς κορυφὰς τῶν βουνῶν, ὅχι δὲ τὰς κοιλάδας ἢ τὰ πεδινά. Αἱ λιθοφυτικαὶ λοιπὸν ὕφαλοι ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ ὄρεινα μέρη τοῦ ὠκεανοῦ πυθμένου, καὶ περιγράφουσι, τρόπον τινά, τὸ σχῆμα τοῦ πυθμένου αὐτοῦ. Αἱ κοράλλιοι νῆσοι δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ στρώμα ἢ φλοιὸς πολυπόδων, βάσιν ἔχων ὅρος τι ἢ ὕψωμα ὑποθαλάσσιον. Ὅσαι νῆσοι πρώται ἀνέδυσαν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων, αὗται δῆλον ὅτι ἔλαβον θεμέλιον τὰς ἐξοχωτέρας κορυφὰς· ὅσαι δὲ τεκταίνονται εἰσέτι, αὗται ἐπωκοδομήθησαν εἰς κορυφὰς χαμηλοτέρας, καὶ ἔχουν νὰ δια-

νύσωσι μακρότερον δρόμον, ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ὁ λόγος οὗτος ἐξηγεῖ πολλὰ περιέργα, παρατηρούμενα εἰς τὴν τοπικὴν διάθεσιν τῶν κοραλλίων νήσων.

Τί ἐστὶ, λόγου χάριν, τὸ μακρὸν ἐκεῖνο κομβολόγιον τῶν νήσων Μαλδιβῶν καὶ Λακκεδιβῶν, αἵτινες κείνται κατὰ σειρὰν, μία μετὰ τὴν ἄλλην, εἰς μῆκος ἐξκοσίων σχεδὸν λευγῶν; Πῶς οἱ πολυπόδες συνενόηθησαν καὶ ἐφύλαξαν τοιαύτην εὐθυγραμμίαν, χωρὶς νὰ γραφῶσι μήτε πρὸς δεξιᾶ, μήτε πρὸς ἀριστερᾶ. Ὁ λόγος εἶναι ἀπλοῦς. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ὠκεανοῦ ὑπάρχει ὑποβρύχιος μακρὰ σειρὰ ὀρέων, ὁποῖαι, παραδείγματος χάριν, αἱ Ἄνδεις, οἱ δὲ πολυπόδες, προσκολληθέντες εἰς ὅλας τὰς κορυφὰς, ἀνυψώσαν βαθμηδὸν αὐτὰς ὑπεράνω τῶν ὑδάτων.

Αἱ κοράλλιοι νῆσοι ἔχουσι πολλάκις τὸ ἐξῆς σχῆμα. Ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει λίμνη, ἔχουσα βάθος πεντήκοντα ἢ ἐξήκοντα μέτρων· γύρωθεν δὲ περιζωννύει αὐτὴν σφάνη κυκλοτερεῆς, ἣτις εἶναι ἡ νῆσος· ἔξωθεν δὲ τῆς σφάνης ἢ θάλασσα ἔχει βάθος χιλίων πεντακοσίων ποδῶν. Τὸ παράδοξον καὶ συγχὸν τοῦτο φαινόμενον ἐξηγεῖται εὐκόλως, ἅμα ὑποτεθῆ ὅτι εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης ὑπάρχει ἠραιεσιον ὄρος μὲ κρατῆρα, ἐφ' οὗ οἱ πολυπόδες ἐγκαθίδρυσαν ἑαυτούς· ὅσοι προσκολλήθησαν εἰς αὐτὰ τὰ χεῖλη τοῦ κρατῆρος, ἐσχημάτισαν τὴν κυκλοτερῆ σφάνην, ἐπειδὴ ἐφθασαν ἐπάνω ταχύτερον, παρ' ὅσους ἐγκατέκησαν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κρατῆρος. Τεσσαράκοντα δύο τοιαύτας ἠραιεσιγενεῖς νήσους ἐπεσκέφθη ὁ πλοίαρχος Βήχεϋ, καὶ αἱ εἰκοσιενεὲς εἶχον ὅλαι τὴν ἐντὸς λίμνην· τινὲς τούτων εἶχον διάμετρον ἕως εἰκοσιπέντε λευγῶν, ἄλλαι δὲ μόλις ἡμισείας λεύγης. Εἶναι δὲ πρόδηλον ὅτι οἱ πολυπόδες, οἱ ἐργαζόμενοι ἐντὸς τῆς λίμνης, θέλουσιν ἐντὸς μικροῦ φθάσει τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τότε ὀλόκληρος ἡ νῆ-

σος θέλει ἀποβῆ στερεὰ καὶ πεδινή.

Αἱ κοράλλιοι νῆσοι εἰσὶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, χθαρμικαὶ, ἐπειδὴ ἅμα ἡ νῆσος φθάση τῆς θαλάσσης τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ ἔργον τῶν πολυπόδων ἐτελείωσεν· ἡ φύτις ὅμως ἐνίοτε τελειοποιεῖ τὸ ἔργον, ἀναδιβάζουσα διὰ σεισμοῦ τὴν βάσιν ταύτην, καὶ σχηματίζουσα ἀκτὰς ἀποτόμους καὶ λόφους. Εἰς τὰς νήσους Ὁταίτην, Τιμόρ, Σουμάτραν, τὴν νῆσον τῆς Γαλλίας κλπ. τὸ ἔδαφος τῆς γῆς σύγκειται ἀπὸ κελύφη πολυπόδων, καὶ εἶναι ἰκανῶς μετέωρον ὑπὲρ τὴν θάλασσαν· ἀναντίρρητον δ' ὅτι δὲν κατέβη ἡ θάλασσα, ἀλλ' ὅτι τὸ ἔδαφος ὑψώθη. Πράδειγμα περιεργότατον τοιαύτης βιαίας ἀνυψώσεως κρέχει ἡ νῆσος Ἐνδερσῶν, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθη ὁ πλοίαρχος Βήχεϋ· καθ' ὅλα μὲν τὰ ἄλλα ὁμοιάζει τὰς σφρανοειδεῖς νήσους, ἔχει δὲ τοῦτο ἴδιον, ὅτι ὑψοῦται ὀδοῦκοντα πόδας ὑπὲρ τὸ ἐπίπεδον τῆς θαλάσσης. Τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ ὑπέσκαψαν φοβερῶς τὰς βάσεις τῆς σφάνης, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι βαθμηδὸν ἡ νῆσος θέλει ἀποκοπῆ, τὰ δὲ τμήματα αὐτῆς θέλουσι γεμίσει τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω θέλουσιν καταστῆσαι οἰκήσιμα εἰς τὰ γένη τῶν πολυπόδων.

Ἄμα ἡ ὕφαλος ἢ κοράλλιος φθάση τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, καλύπτεται παρρηθὺς ἀπὸ φυτῶν καὶ κατοίκους. Πρῶτον μὲν βλέπει τις ἐπ' αὐτῆς ὀλίγην ἄμμον λευκάζουσαν καὶ τινὰς σωροὺς λίθων, ἐκκυλισθέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ τὰ κύματα ρίπτουσιν εἰς τὸ ἔδαφος σπόρους δένδρων καὶ φυτῶν· οἱ σπόροι ὀσονούπω ἀναπτύσσονται, τὰ φυτὰ ριζοῦσιν εἰς τὴν ἄμμον, καὶ ἡ νῆσος σκεπάζεται ἀπὸ χλόης. Ἐκτὸς τούτου, κορμοὶ γηραιῶν δένδρων, ἀποσπώμενοι ἐκ τῶν πλησίον αἰγιαλῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἐξοκέλλουσι φερόμενοι ὑπὸ τῶν ρευμάτων εἰς τὴν νέαν γῆν· σαῦραι δὲ, ἔντομα, καὶ ἄλλα μικρὰ ζῶα, συμπλέοντα μετὰ τῶν κορμῶν, ἐπιβαίνουσιν εἰς τὴν γῆν,

πολλοπλοκιάζονται και γίνονται οί πρώτοι αὐτῆς οἰκισταί. Καί τὰ πετεινά δὲ τοῦ οὐρανοῦ, ἐλκυόμενα ὑπὸ τῆς πρᾶξις ἐκ τῶν αἰθερίων ὁδοιποριῶν αὐτῶν, καταβκίνουσιν εἰς τὴν ἀριγενῆ γῆν, καὶ κτιζοῦσιν ἐν αὐτῇ τὰς φωλεὰς των. Τελευταῖον οἱ κάτοικοι τῶν πλησίον νήσων, ἢ ἐξοκέλλοντες μὲ τὰ ἀκάτια των ὑπὸ τῆς βίας τῶν ἀνέμων, ἢ ἐλκυόμενοι ἀπὸ τὸ κάλλος τῶν δένδρων καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἢ τῶν ἰχθύων, ἀποβαίνουσιν εἰς τὴν γῆν, ἀνοικοδομοῦσι καλύβας, σχηματίζουσι φυλὴν, καὶ τὸ ἔργον τῶν ἐντόμων τελειοποιεῖται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀνθρώπου, δι' ἃν ἴσως ἡ Πρόνοια προητοίμασεν αὐτό.

Τῶν ἡπείρων, ὅσας σήμερον ἡμεῖς οἰκοῦμεν, μέγα μέρος ἔχει γένεσιν ὁμοίαν μὲ τὴν τῶν κοραλλίνων νήσων. Εἰς τὰ βᾶθη τοῦ ὕψ' ἡμᾶς ἐδάφους ὑπάρχουσι μεγάλα στρώματα τιτανώδους λίθου, ὅσας ἄλλο δὲν εἶναι, εἰμὴ κελύφη τῶν πολυπόδων τοῦ πρωτογόνου κόσμου. Πόσοι παρῆλθε χρόνος ἕως νὰ τελεσθῶσι τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα! πόσοι θέλει παρέλθει ἕως νὰ συμπληρωθῶσιν ὅσα τεκταίνονται ἀκόμη εἰς τὰ βᾶθη τῶν θαλασσῶν! Ὑπελογίσθη ὅτι τὰ κοραλλίνα στρώματα ἐντὸς ἐνὸς αἰῶνος ὑψοῦνται ἡμισυ μόνον πόδα στρώματα λοιπὸν εὐρισκόμενα ἤδη εἰς βάθος πεντήκοντα ποδῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, ἀπαιτοῦνται, διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς αὐτὴν, δεκακισχίλια ἔτη. Ἀλλὰ τί σημαίνουσιν οἱ αἰῶνες ὡς πρὸς τὴν φύσιν; ποτὲ αὐτὴ δὲν ἀπαυδᾷ, ποτὲ δὲν θνήσκει!

Ο ΑΠΟΚΟΠΕΙΣ ΠΛΟΚΑΜΟΣ.

Τὴν ἐσπέραν τῶν Χριστουγέννων οἰκογενεῖά τις, καταγομένη ἐκ τῶν ἀρχαίων Γερμανῶν κληρούχων, καὶ ἀποκατασταθεῖσα ἀπὸ δύο ἤδη γενεῶν εἰς τὰ δάση τῆς Πενσυλβανίας, ἦτο συνηγμένη περίξ τῆς πατριαρχί-

κῆς ἐστίας, καὶ ἐώρταζε τὸ ἐκ παραδόσεως καθιερωθὲν δεῖπνον τῆς προκμονῆς, μεταξὺ πολλῶν φιαλῶν λευκοῦ οἴνου, ἀναμυμνήσκοντος τὸν Ῥῆνον, καὶ τρυβλίων περιεχόντων ὀξάλμην ἐκ κράμβης, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπρώτους συλλογὴ τις ἀλλάντων καὶ ἐξαιρέτων καπνιστῶν χοιρομηρίων.

Μικρὸν πλαίσιον ἐκ σφενδάμου ἐκρέματο ἐπὶ τῆς ἐστίας, μεταξὺ πυξίνου τινος γεωργικοῦ ἐργαλείου καὶ κυνηγετικοῦ πυροβόλου. Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τούτου ὑπῆρχε προσηλωμένος, ἐπὶ γηπέδου ἐκ κυανοῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος, ὠραῖος πλόκαμος ξανθῶν μαλλίων. Ἡ ὦρα ἐκείνη ἦτο ὦρα τῶν ἀναμνήσεων καὶ τῶν συγκινήσεων. Ἐφαλλον τὸ ἄσμα τῶν Χριστουγέννων, καὶ ὠμίλου περι τοῦ ἐν φάτνῃ ἀλόγων γεννηθέντος παιδίου Ἰησοῦ.

Μεταξὺ διαφόρων συνομιλιῶν, ἐγένετο λόγος καὶ περὶ ξανθῶν μαλλίων. « Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας, ἤμην ξανθός. Βλέπετε αὐτὸν ἐκεῖ τὸν χρυσόξανθον πλόκαμον; πάλαι ποτὲ ἐβοστρύχιζεν οὗτος ἐπὶ τῆς πολιᾶς ταύτης κεφαλῆς, ὅπου δὲν φαίνονται πλέον, εἰμὴ σπάνιαί τινες λευκαὶ τρίχες. Ὁ πλόκαμος οὗτος ὑποκρύπτει ἀρχαίαν τινα ἱστορίαν, τὴν ὁποίαν ὁ πατήρ μου ποτὲ δὲν διηγείτο ἄνευ φρίκης καὶ συγκινήσεως, καὶ χωρὶς ἀκούσιον δάκρυον νὰ βρέξῃ τὰς παρειὰς του. Ἀκούστατέ τὴν, τέκνα μου, καὶ εἴθε αὐτὴ νὰ εἶς συγκινήση πλειότερον, ὅταν δὲν θὰ ἦμαι πλέον μαζὶ σὺς, διὰ νὰ ψάλλω μεθ' ὑμῶν τὸ ἄσμα τῶν Χριστουγέννων.

« Ἦμην μόλις τεσσάρων ἐτῶν, καὶ εἶχον ὠραίαν καὶ μακρὰν ξανθὴν κόμην, ἥτις ἐκυμάτιζε πάντοτε εἰς τὸν ἀνεμὸν, καὶ ἔμενε πάντοτε ἐκτεθειμένη εἰς τὴν βροχὴν καὶ εἰς τὸν ἥλιον. Μίαν ἡμέραν ὁ πατήρ μου, ὅστις μ' ἐλάμβανε πάντοτε μεθ' ἐκυτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸ δάσος, διὰ νὰ κόψῃ ξύλα. Εἶχε μέγαν τινὰ πέλεκυν, ὅστις εἰς ἕκαστον κύπημα ἐξήγαγε πανταχόθεν μεγάλους σπινθηροβολι-

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ.

Ὁ Ἄγγλος Χ. Ἰώκινς ἀπέθανε τὸ ἑκατοστὸν ἐξηκοστὸν ἔνατον τῆς ἡλικίας ἔτος ἐν Ὑόρκη κατὰ τὸ 1670. Δωδεκαετῆς ὢν, εὐρέθη εἰς τὴν κατὰ τὸ 1513 μάχην τοῦ Φλουδερφίλδ. Πρωτόκολλα ἐπίσης γραφείων ἐν διαφόροις δικαστηρίοις μαρτυροῦσιν ὅτι, οὗτος ἑκατοντεσσαρακοντούτης, ἔλαβεν ἐν αὐτοῖς ὄρκον· τὸ τελευταῖόν του ἐπάγγελμα ἦν ἰχθυοθήρας, καὶ ὑπερεκαντοντούτης εἶχεν εἰσέτι σῶμα καὶ μέλη ἰσχυρὰ πρὸς τὸ κολυμβᾶν καὶ κατὰ τῶν ἰσχυροτάτων ρευμάτων.

Ὁ Θωμᾶς Παρραῖος, ἕτερος Ἄγγλος ἐκ τῆς κομητείας Σρόπης, πτωχὸς χωρικός καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν του τρώγων τὸν ἄρτον αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἑκατοστὸν εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας ἔγημε καὶ δευτέραν γυναῖκα, μεθ' ἧς συνεβίωσε δύο καὶ δέκα ἔτη, ἥτις ἐβεβίωσεν ὅτι ποτὲ δὲν παρετήρησε τοιαύτην, οἶαν τάνδρός της, ἡλικίαν. Μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ τριακοστοῦ ἐξετέλει ἀκριβῶς πάσας τὰς οἰκιακὰς αὐτοῦ ἐργασίας· καὶ σίτον ἀκόμη ἔκοπτεν· ἀλλὰ τινα πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔτη ἐξηπθῆνησαν αὐτῷ ἢ τε μνήμη καὶ ἢ ὄρασις, διετήρησεν ὅμως καὶ εἰς αὐτὰς τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς στιγμὰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἀρθοῦ λόγου καὶ τὴν ἀκοήν. Εἶχεν ἤδη ἑκατὸν πενήκοντα δύο ἔτη, ὅταν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς Λονδίνον, ὅπως τὸν ἴδῃ, καθὸ σπάνιον εἰς τὸ εἶδός του. Εἰς τὴν μητρόπολιν ταύτην ἅμα ἔρθασε, μετὰ μικρὸν ἀπέθανε· καθότι, κατὰ τὴν ἀποδημίαν του ταύτην, τὸν μετεχειρίσθησαν πολυτελεστάτα· ἐπομένως τοιαύτη παρεκτροπὴ τῆς δικαίτης ἀφύκτως ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρῃ αὐτῷ τὸν θάνατον. Ὁ σπάνιος οὗτος ἄνθρωπος, ὁ διανύσας ζωῆς ἑκατὸν πενήκοντα δύο ἔτη καὶ ἑννέα μῆ-

μοῦς. Εἰς σχισμάδα κλάδου τινὸς, παρόντος πρὸ τῶν ποδῶν μου, παρατηρήσας φωλεὰν πουλιῶν, ἔκυψα, πλήρης παιδικῆς χαρᾶς, διὰ νὰ τὴν λάβω· ἀλλ' ὁ ποῦς μου περιεπλήχθη, καὶ ἔπεσα μὲ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στελέχους, ὅπερ ὁ πατήρ μου μετεχειρίζετο ὡς ἔρρισμα διὰ νὰ σχίξῃ τὰ ξύλα. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ πέλεκυς, ὑψωθείς μεθ' ὀρμῆς, κατεβιβάζετο ἀκκατάσχετος καὶ τρομερός. Ἦτο πολὺ ἀργὰ διὰ νὰ τὸν σταματήσῃ· ἀφῆκα κραυγὴν τρομερᾶς ἀγωνίας, ὁ δὲ πατήρ μου ἐξηπλώθη ἐκτάδην ὡς νεκρός...

« Μετ' ὀλίγον συνήλθομεν, αὐτὸς μὲν ἀπὸ τὴν φρίκην του, ἐγὼ δὲ ἀπὸ τὸ πέσιμον καὶ τὸν πόμον μου. Μὲ ἔλαβεν εἰς τοὺς βραχίονάς του, μὲ ἐψηλάφησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, μὴ δυνάμενος νὰ πεισθῇ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἦμην ἐτι ζωντανός. Ὅτε δὲ μὲ εἶδε μὲ τὸ μεϊδιάμα εἰς τὰ χεῖλη, καὶ χωρὶς οὐδὲ σταλαγμῶν αἵματος ἐπὶ τοῦ σώματος, ἐβρίφη εἰς τὰ γόνατα, καὶ μὲ κρουνοῦς δακρύων ἤρχισε νὰ εὐχαριστῇ τὴν θείαν Πρόνοιαν.

« Ἐγερθεὶς διὰ ν' ἀναλάβῃ τὸν πέλεκύν του, εὗρεν ἐπὶ τοῦ στελέχους πυκνότατον καὶ μακρὸν πλόκαμον ξανθῶν μαλλίων, τὸν ὁποῖον ἀρπάσας κατεκάλυψε μὲ φιλήματα, καὶ τρέχων ὡς μανιώδης μ' ἔφερεν ἐπὶ τῶν βραχιόνων του μέχρι τῆς καλύβης, ὅπου μὲ ἀπέθεσεν ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς μητρός μου.

« Ἴδου ἡ ἱστορία τοῦ ξανθοῦ πλοκάμου, ὅστις κεῖται ἐντὸς ἐκείνου ἐκεῖ τοῦ πλαισίου. Ὁ πατήρ μου ἠθέλησε νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε ἐκτεθειμένος ὑπεράνω τῆς ἐστίας, ὥστε ἡ οἰκογενεῖά του νὰ ἔχῃ πρόχειρον πάντοτε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της τὴν θαυμασιωτάτην ἀγαθότητα τῆς Θεῖας Προνοίας. »

νας, και ὁ ἰδὼν κατ' αὐτὰ ἐννέα κατὰ διαδοχὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἀγγλίας βασιλεῖς, ἀπέθανε τὸ 1635. Τοῦτου τὸ σῶμα, νεκροψία· γενομένης, εὑρεν ὁ Ἀρβεῦ ὑγιέστατα πάντα τὰ ἑαυτοῦ ἐγκοιλία ἔχον· ἐν αὐτῷ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ οὐδεμίαν ἀνατομικὴν βλάβην· καὶ αὐτοὶ οἱ χόνδροι τῶν πλευρῶν δὲν εἶχον ἀπογεωθῆ ἔτι, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τοὺς γέροντας. Ἐντεῦθεν πιστεύομεν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ σῶμά του δὲν περιείχεν εἰσέτι οὐδὲν διαφθορᾶς σπέρμα, ἀπέθανεν ἐκ πληθώρας, ἐπελθούτης ἀπὸ τῆς πλουσίας διαίτης, εἰς ἣν ἀμέσως ἐτρέπη, καὶ οὐχὶ κατὰ μικρὸν. Προσέτι καὶ ἡ δισέγγονος αὐτοῦ εἶχε τοιοῦτον πρόσφορον πρὸς μακροβιώτευσιν ὁργανισμὸν, διότι καὶ αὕτη ἀπέθανεν ἐν Κόρκ, ἑκατὸν καὶ τρία ἔτη βιώσασα· τοῦτο δὲ μᾶς ἀποδεικνύει, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ οἰκογένειαι, τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἅπαντα προσφορώτερα πρὸς μακροημέρευσιν διοργανοῦνται.

Ὁ *Δρακεμβέργος*, ἐν Δανιμαρκίᾳ, ἐγεννήθη τὸ 1626. Ὑπηρετήσεν ὡς ναύτης ἐν τῷ βασιλικῷ στόλῳ μέχρι τοῦ ἐννενηκοστοῦ πρώτου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτους, δεκαπέντε δ' ἔτη διήγαγεν ἐν Τουρκικῇ αἰχμαλωσίᾳ, καθ' ἃ ἐδοκίμασε τὴν δεινοτάτην τῶν δυσυχιδῶν. Ἐκατονενδεκαετῆς ἔγημεν ἐξήκοντούτιδα γυναῖκα, μετὰ τὸν θάνατον τῆς ὁποίας, κατὰ τὸ ἑκατοστὸν τριακοστὸν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος, ἐρωτῆσθαι πρὸς χωρικὴν τινα νεάνιδα, ἣτις τῷ ἀποποιεῖται τὸν ἐρωτᾶ· μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του ταύτην ἀπεπειράθη ἐρωτᾶ καὶ παρ' ἄλλαις γυναίξιν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἀπέτυχεν, ὥστε τέλος ἀναγκάζεται νὰ ζήσῃ χῆρος. Μετὰ τὰς ἀποτυχεῖς ταύτας ἐπιχειρήσεις του, δεκαεξὲς εἰσέτι ἔτη ἐπιζήσας, ἀποθνήσκει τὸ 1772, διανύσας, ὡς ἔπεται, ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἕξ ἔτη. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο λίαν ρωμαλέος, εἶχε δὲ πολλάκις δεῖξει τὴν ὑπερφυσικὴν αὐτοῦ σωματικὴν δύναμιν.

Ὁ *I. Ἐσοιχαμ*, γεννηθεὶς ἀπὸ γονέων

πολὺ πτωχῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐο. Ἰακώβου, ἀπέθανεν ἐν Κορνουάλλη τῷ 1757, ἑκατὸν τεσσαράκοντα καὶ τεσσάρων ἑτῶν. Οὗτος, ἐργατικὸς ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, ὑπηρετήσεν ἐπὶ μακρὸν ὡς στρατιώτης καὶ ὡς λοχίας, καὶ ὑπὸ τὸν τελευταῖόν του τοῦτον μάλιστα βαθμὸν παρευρέθη καὶ εἰς τὴν μάχην τοῦ Χοκσάδ. Ἐκνενευρισμένος τέλος ὑπὸ τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου, ἐπιστρέφει εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ὅπου ἐν ταῖς ἐργοῖς τῶν χειρῶν ἐκέρδιαινε τὰ πρὸς ζωάρκειαν, μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, κατὰ τὴν νεανικὴν του ἡλικίαν, δὲν ἔπει ποτὲ ἰσχυρὰ ποτᾶ, καθὼ ἐγκρατῆς· καὶ σπανίως ἔφαγε κρέας. Μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ τῆς ἡλικίας του ἔτους δὲν ἔπαθε νόσον, καὶ ὁκτὼ μάλιστα πρὸ τοῦ θανάτου του ἡμέρας ὠδοιπόρησεν ἐπὶ ἕξ λεύγας.

Ὁ *Στένδερρος*, χωρικός ἐν Χολτῆν, ἀπέθανε τῷ 1792 ἡλικίας ἑκατὸν τριῶν ἑτῶν. Καὶ οὗτος ἦτο φύσει ἐργατικώτατος, ἐτρέφετο δὲ συνήθως ὑπὸ χόνδρου (πλιγοῦρι) καὶ γάλακτος, σπανιώτατα ἔτρωγε κρέας, καὶ πάντοτε ταριχευτὰ· ἠγάπα ὅμως νὰ καπνίζῃ· πρὸς τὸ γῆρας αὐτοῦ ἤρχισε νὰ πίνῃ καὶ τέϊον, ὡς ἐνίοτε καὶ καφρὴν· ποτὲ δὲν ἠσθένησεν, ἐνωρὶς ὅμως οἱ ὀδόντες του κατέπεσαν· οὐδέποτε δυσηρεσθήθη, καθότι ἀπέφυγε πᾶσαν φιλονεικίαν. Ἐσέβετο πολὺ τὰ θεῖα, ταῦτα ἦσαν ἡ μόνη αὐτοῦ ἐν ταῖς ἀνάγκαις καὶ ταῖς θλίψεσι πρηγορία καὶ τὸ ὑποσηριγμα· τὸ ἀγαπητότατον τῆς συνδιαλέξεως αὐτοῦ ἀντικείμενον ἦτο ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ἀκόλουθον μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ μακροβιώσῃ ἐν μεγίσταις θλίψεσι, φθοροποιαῖς ἐπηρεαῖς καὶ ἀδιαλείπτοις κινδύνοις. Κατὰ τὸ 1792 γέρον τις στρατιώτης, ὀνόματι *Μιττελατιέδος*, ἀπέθανεν ἐν Πρωσσίᾳ ἑκατὸν δώδεκα ἑτῶν. Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Φιστάνη τὸν Ἰούλιον τοῦ 1680· εἰς ἡλικίαν ἐλθὼν, ἤρχισε νὰ ὑπηρετῇ παρὰ

τινι κυρίῳ, ὅστις ἐν μιᾷ ἑσπέρᾳ ἔχασε χαρτοπαίζων καὶ αὐτοὺς τοὺς ἕξ δούλους αὐτοῦ, ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁποίων συμπεριελχθένετο καὶ ὁ περὶ οὗ λόγος. Μετὰ ταῦτα ἐνηγκαλίσθη τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα ὑπὸ τὸν Αὐο. Φρειδερίκον, τὸν Αὐο. Φρειδερίκον Γουλλιέλμον καὶ ὑπὸ τὸν Βον. Φρειδερίκον· ἐπολέμησεν ἑπτὰ δόλοκληρα ἔτη εἰς ἄλλας ἐκστρατείας, καὶ παρευρέθη εἰς δεκαεπτὰ μάχας (1), ἐν αἷς ἐκινδύνευσεν μάλιστα τὴν ζωὴν του, λαβὼν πολυκρίθμους ἐνδόξους πληγὰς. Κατὰ τὸν ἑπταετῆ πόλεμον ἐφονεύθη ὑπ' αὐτὸν ἵππος, καὶ ὑπὸ τῶν Ρώσων ἠχμαλωτίσθη. Ἀφοῦ ἐξήκοντα καὶ ἕξ ἔτη κατὰ συνέχειαν μετῆλθε τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα, μετὰ τόσους κόπους καὶ μόχθους, κατὰ τὸ 1790, ἐνυμφεθῆ καὶ τρίτην γυναῖκα εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν δέκα ἑτῶν, καὶ μάλιστα μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του ὠδοιπόρησε πεζῇ δύο λεύγας, ὅπως λάβῃ τὸν μικρὸν του μισθόν.

Κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔτος, ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ τῆς Κολωνίας, γέροντις ἕτερος, *X. Κῶπερ* τοῦνομα, ἀπέθανεν ἐν Νχούσση, εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν δώδεκα ἑτῶν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο πολὺ ἰσχυρὸς, ἔκχμνε καθ' ἑκάστην μικρὸν τινα περίπατον, ἀνεγίνωσκεν ἄνευ διόπτρων, καὶ ἐτήρησε τὴν χρῆσιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Τοῦ τελευταίου αἰῶνος φθίνοντος, γυνὴ τις *Ἐλένη Γραῦ* ἀπέθανεν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν ἡλικίᾳ ἑκατὸν πέντε ἑτῶν. Αὕτη εἶχεν ἀνάστημα μικρὸν, ἐρχίνετο πάντοτε ζωηρὰ καὶ φειδρά· περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς ζωῆς της ἀνεφύησαν αὐτῇ νέσι ὀδόντες.

Θωμᾶς τις *Τάρρικος*, ἐν τῇ κομητείᾳ τῆς Φίρης, κατὰ τὸ 1797 εἶχεν ἡλικίαν ἑκατὸν ὀκτὼ ἑτῶν, καὶ ἦτον εἰσέτι πολὺ φειδρὸς· ὁ στόμαχός του κατέλυε τὰ δυσπεπτότατα

(1) Ἐνταῦθα πρέπει ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὸν κόμητα *Μόλοσ*, Ἀδριατικὸν στρατηγόν, ὅστις ἀπέθανε τῷ 1792 ἑβδομήκοντα ὀκτὼ ἑτῶν. Οὗτος εἰς διάστημα δεκαοκτῶ ἑτῶν παρευρέθη εἰς δεκαεπτὰ ἐκστρατείας καὶ ἐννέα πολιορκίας, ἑπτὰ δὲ βαρῆας ἔλαβε πληγὰς.

τῶν σιτίων, καὶ ποτὲ δι' ἐλαφρὰν ἀδιαθεσίαν δὲν κατεκλίθη.

Ὁ σκυτοτόμος *P. Γλανός*, ὡς μᾶς διδάσκει Ἀγγλικὸν τι περιοδικὸν τοῦ αὐτοῦ ἔτους σύγγραμμικ, ἔζη εἰσέτι ἐν Τακονῶν παρὰ τῇ Φιλαδελφείᾳ, τὸ ἑκατοστὸν δέκατον τέταρτον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ διανύων ἔτος. Ὁ Σκῶττος οὗτος εἶδε τὸν βασιλέα Γουλλιέλμον Γ'. εἶχε κραταιοτάτην μνήμην, ἔπεπε θαυμασίως, εἰργάζετο καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα, καὶ τὰς Κυριακὰς τακτικῶς ἐφοῖτα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Φιλαδελφείας. Ἡ τριακοντούτις τρίτη γυνὴ του δὲν παρεπονείτο ποτὲ περὶ τῶν πρὸς αὐτὴν συζυγιῶν αὐτοῦ καθηκόντων, τὰ ὁποῖα ἐξετέλει καθ' ὅλην τὴν ἀκρίθειαν.

Ὁ Βερὼν *Βαβαρικῆος Δεκαπέλλης* ἀπέθανε τὸ 1770 ἐν Μεράνῳ τῆς Τυρολίας, εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν καὶ τεσσάρων ἑτῶν. Ἐνυμφεθῆ τεσσαρὰς γυναίκας, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη εἶχε δεκατέσσαρα ἔτη, ἡ δὲ τετάρτη ὀγδοήκοντα καὶ τέσσαρα. Ἡ τελευταία μάλιστα αὕτη, γεννήσασα αὐτῷ ἑπτὰ παῖδας, ἀπέθανε κωφοροῦσα τὸν ὄγδοον. Κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀπόλεσε πᾶσαν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἐνεργητικότητά, ἀλλ' ὅμως δὲν μετεχειρίσθη πώποτε τοὺς διοπτῆρας, οὐδ' ὄκνησε, καὶ κατ' αὐτὴν εἰσέτι τὴν προσβυτάτην ἡλικίαν, νὰ ὀδοιπορῇ πεζῇ λεύγας δύο. Ἡ συνήθης αὐτοῦ τροφή ἦσαν ὠά· ποτὲ του δὲν ἐγεύθη βραστὸν κρέας, ἂν καὶ κατὰ καιροὺς ἔτρωγεν ὀπτὸν, εἰς μικρὰν ὅμως καὶ τοῦτο ποσότητα, ἔπινε δὲ κατὰ κόρον τὸ τέτ μετὰ κρυσταλλωμένης σακχαρώς.

Ὁ δὲ *Ἀριώριος Σερλσος*, γεωργὸς τοῦ χωρίου τῆς Πούας παρὰ ταῖς Λιμόγαις, ἀπέθανε τῷ 1770, ἑκατὸν ἑνδεκα ἑτῶν. Δεκαπέντε πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἡμέρας εἰργάζετο εἰσέτι. Διετήρησε δὲ καθ' ὅλην τὴν ζωὴν του, οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας, ἀλλὰ καὶ τὰς τρίχας, αἵτινες, καθὼς καὶ πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ, εἰς οὐδεμίαν ὑπέκυψαν

ἀλλοίωσιν. Πατὲρ δὲν ἔλαβε καθαρτικόν, οὐδ' ἀφημάχθη.

Καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν εὐρίσκομεν ἀνθρώπους διανύσαντας ἡλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα ἐξ ἔτων. Ὁ Γεώργιος Βύνδερρος ἐγενήθη τῆ 23 Ἀπριλίου τοῦ 1626 εἰς Βυλκερστάδ, ἐν τῇ Σκλαβουργικῇ χώρᾳ· τῷ 175½ παρκαλεθὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς Γρατίσιον, ὅπου, τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἀναγνωρισθέντων, κατοικίζουσιν αὐτὸν ἐν νοσοκομείῳ. Μετ' ὀλίγα ἔτη ἡ πλείστον ὅσον ἐπιμεληθείσα τοῦ ἀνδρὸς γυνὴ αὐτοῦ θνήσκει ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἔτει, καὶ ὁ ἀνὴρ μεταβιβάζεται εἰς τὸ γηροκομεῖον, ὅπου ἐγηροκομήθη μέχρι τῆς 12 Δεκεμβρίου 1761, ἡμέρας, καθ' ἣν εἰς ἄλλην μετέστη ζωὴν. Περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του, καίπερ παλίμπαις ἐγένετο καὶ διὰ βλακτικῶν ἐβάδιζε, διετήρησε μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς τὴν ἀκοὴν καὶ τὴν ὄρασιν. Ἡ εἰκὼν αὐτοῦ καὶ τῆς γυναίκος του εὐρίσκοντο εἰς Γρατίσιον. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον, καθ' ὅσον γινώσκουμεν, ἀξιολογώτατον ἐν Γερμανίᾳ τῆς μακροβιότητος παράδειγμα.

Ἀναγινώσκουμεν ἐπίσης εἰς Ἀγγλικὰ περιουσιακὰ τοῦ Σχουβάρτου φυλλάδιᾳ τὰκόλουθα. Ἡ νεολαία τοῦ Καντερβερίου διακρήγνυται γελῶσα δάκρυς τ' ὄνομα τοῦ γέροντος Νόβσιου ἀκούουσιν. Οἱ γονεῖς αὐτῆς πολλάκις ὠμίλησαν περὶ τοῦ παραξένου τούτου ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ἡ δίκαια ἦτο τόσῳ κανονικῇ, ὡς τοῦ ὠροδείκτου ἢ περιστροφικῆ κίνησις. Ὁ σεβάσμιος οὗτος γέρων κατὰ καιροὺς μόνον καὶ εἰς ὠρισμένας ἐφαίνετο ὄρας. Τὸν ἐβλεπέ τις ἐν μὲν τῷ καύσῳ ἐργαζόμενον κατὰ πρανοῦς ἀποκρήνου τιγὸς λόφου· τὸν δὲ χειμῶνα, καὶ αὐτὸν δὴ τὸν δριμύτατον, ἡμικεκομωμένον τὸ φῶμα ἔχοντα, τὰ χιονοσκεπῆ ν' ἀναρριχᾶται ὄρη καὶ τὸν παγετώδη τῆς ἀρκτου ἀνεμον νὰ δλιγώρῃ· τὸ φθινόπωρον πάλιν, νὰ περιπατῇ γυμνὸς μέχρις ἰσχύων, νὰ ὠθῆ διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὴν πυκνὴν δμίχλην, καὶ διὰ τῆς ἄλ-

λης νὰ κρατῇ βακτηρίαν καὶ τὸν πῖλόν του.»
 « Τὸ σύνθημα τῶν περιπάτων αὐτοῦ τέρμα δριστικῶς ἦτο κορυφὴ λόφου. Ἐνεκαυχᾶτο ὅτι ἠρίθμησε τεσσαράκοντα χιλιάδας φορὰς τὸν ἀριθμὸν τῶν βημάτων, ὅσα, ὅπως ἔως ἐκεῖ φθάση, ἔπρεπε νὰ βαδίση. Ἄμα εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου ἔφθανεν, ἔπρεπε, μεθ' ὅλης τῆς φλεγματικῆς ἡσυχίας, νὰ πῆρ' φιάλην ζύθου καὶ, ἀφ' οὗ ἐπὶ μίαν ὥραν ἐκείθεν κατεθεώρει ἐπὶ τὸ δμίχλαινον κοιλάδιον, ν' ἀπέλθῃ πρὸς τὰ ἴδια. Καθ' ὅδον δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ προσέξῃ πού καὶ πότε ἔπρεπε νὰ ὑψώσῃ τὸν πόδα, καθότι γινώσκων κεκλεισμένοις ὀφθαλμοῖς καὶ τὰς μικροτάτας τῆς ὁδοῦ στροφάς, ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του χωρὶς νὰ ὑπερβαίνῃ οὐδὲ βῆμα ἐπέκεινα τῆς θύρας αὐτοῦ.»
 « Ἄπαντες ἐξίσου ἐγνώριζον τὸν γέροντα Νόβσιον. Ἐχαιρέτα ἕκαστον αὐτῶν φιλικῶς· ποτὲ δὲν ἠδυνήθησαν, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχαιότατοι αὐτῷ φίλοι, νὰ τῷ προσφέρωσι παρ' ἑαυτοῖς ἀναψυκτικόν τι ποτόν· οὐδ' αὐτὴν τὴν ἐκ ζύθου φιάλην ἔπινεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου ἐκείνου, ἂν πρῶτον δὲν τὴν ἐκέρδαιεν ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου αὐτοῦ.»
 « Ἄπαντες ἠγάπων τὸν γέροντα τοῦτον, διότι ἡ ἀπλότης αὐτοῦ, ἦν περ εἰς τὸν ὕψιστον εἶχε βαθμὸν, ἤρεσκε πᾶσιν αὐτοῖς. Εἶχε τὰς ἰδιοτροπίας του, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ κατέθελλον ὁ θάνατός του κατελύπησεν ἅπαν τὸ τμήμα ἐκεῖνο τῆς πόλεως.»
 « Δι' ἐκάστην οἰκίαν, δι' ἐκάστην καλύβην εἶχεν ἰδιαιτερον καὶ κατάλληλον χειριστήριον· οἱ λόγοι αὐτοῦ οὐδένα ποτὲ προσέβηλον, διότι προσεσκέπτετο ἐπ' αὐτῶν.»
 « Ἐγέρθητε, κράσπεδα! προσεφώνει διαβήτων παρὰ τῷ γαλακτοκομείῳ, καὶ αἱ γαλακτοπώλιδες, φοινικίζουσαι τὰς παρειάς, ἀπεκρίνοντο αὐτῷ: Καλὸν περίπατον, κύριε Νόβσιε! Πρὸ τοῦ ράπτου διαβαίνων, ἔλεγε, κινῶν φιλικῶς τὴν κεφαλὴν: Σβέσον τὸν λύχνον σου! οὗτος δὲ τῷ ἀπεκρίνετο: Εὐθύς, γερωντοπόνησε! Οἱ κύνας τῶν ποιμένων, διε-

χόμενον παρὰ τοῖς σπηκοῖς αὐτῶν, τὸν ἐθώπευον. Ὅταν δ' ἐπλησίαζε πρὸς τὸ πρεσβυτέριον, ἀποβάλλον τὸν πῖλον ἐφώνει: Ἄμην! Ἄμην! Ἡ ἀπλὴ αὕτη λέξις ἐξέφραζεν ὅλον αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος τὸ πρὸς τὴν θρησκείαν σέβας.

» Καὶ αὕτη ἡ βροχὴ μῶλις ἠδύνατο νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ συνήθους περιπάτου. Ἄλλ' ὅτε τέλος τὸν ἐμπόδιζεν, ἔπρεπε πρῶτον νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν συνήθη φιάλην, καὶ ἔπειτα νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ περιπάτου κατὰ μῆκος τῶν δύο αὐτοῦ συγκοινωνούντων διὰ θύρας δωματίων· γινώσκων δὲ πότε, ὅποσα καὶ πῶς ἔπρεπε νὰ βαδίση τὰ βήματα, ἐπηγαίνοντο ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἀκροῦ ἀριθμῶν αὐτά. Οὕτως, ἀφ' οὗ ἐβάδιζε τόσα βήματα, ὅσα ἐχρειάζοντο μέχρι τοῦ γαλακτοκομείου, ἐφώναζε τὸ ἄ Ἐγέρθητε, κράσπεδα· ὅταν πάλιν, βαδίσας ἄλλα βήματα, ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο ἀπέναντι τοῦ ράπτου, ἐφώνει ἐπίσης μετ' οὐρανοῦ πίστιν καὶ κανονικότητα τὰς συνήθεις ἐκείνας πρὸς αὐτὸν λέξεις. Ἐφθασε τέλος, κατὰ φαντασίαν, εἰς τὸ πρεσβυτέριον· ἐκεῖ ἴστατο καὶ ἔλεγε τὸ Ἄμην, ἠσθάνετο δὲ τοιαύτην χαρὰν, ὅποιον καὶ ὅταν ἀπέναντι αὐτοῦ πραγματικῶς ἔφθανεν. Ὅποτε, καὶ κατὰ τὸν περιπάτον του τοῦτον, φανταζόμενος πᾶσαν γυνίαν καὶ στροφὴν τῆς πραγματικῆς ὁδοῦ, ἐβάδιζε καθ' ὁμοίαν τινὰ ἐκείνου διεύθυνσιν· ἠσθάνετο, ἐν τοῖς δωματίοις αὐτοῦ, τὴν αὐτὴν ὁσμὴν τοῦ προσφάτως τεθερισμένου χόρτου, ἦν περ καὶ ὅταν τὴν γέφυραν διήρχετο, ἐφ' ἧς ἔκειτο τοῦτο· ὕψου βαθμῆδόν τοῦς πόδας αὐτοῦ, ὅταν ἐνόμιζεν ὅτι ἔφθανεν εἰς τὸν λόφον καὶ, πιστεύων ὅτι εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ εὐρίσκειτο, ἐκένου πάλιν τὴν ζυθοῦχον φιάλην, κατεθεώρει ἀπὸ παραθύρου ἐπὶ τὸ κοιλάδιον, καὶ ἀπεικόνιζεν οὕτως εἰς ἑαυτὸν αὐτὰ ταῦτα τὰ πράγματα.

» Ὡ σὺ! ὅστις γελᾷς αὐτὸν τὸν παράξενον γέροντα, σκέρθητι σπουδαίως τὴν δικαγωγὴν του, καὶ μιμοῦ αὐτόν. Ναί, αἱ κη-

μεριναὶ σωμασκίαι καὶ αἱ ἀρεταὶ του ἦσαν ἡ αἰτία ἢ ἐπιμηκύνασα τὴν ζωὴν αὐτοῦ τοσοῦτον. Ὁ γέρων οὗτος, ὁ σεβάσμιος οὗτος γέρων, ὁ ἐννενήκοντα καὶ ἐξ διανύσας ἔτη, ἦτο ὁ πατὴρ τῶν δυσυχούντων, ἡ παρηγορία τῶν τεθλιμμένων καὶ τὸ υποστήριγμα τῶν δυσπότμων ἦτο ὁ καλλίτερος τῆς ἐπικρατίας ἐκείνης ἀνθρώπος· εὐθυμος πάντοτε, ἐζήτηε διὰ πάσης θυσίας νὰ ἐμποιῆσῃ τὴν εὐθυμίαν καὶ εἰς ἄλλους. Τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα τοσοῦτοι ἄλλοι διασκορπίζουσιν εἰς ματαίαις διασκεδάσεις, οὗτος τ' ἀφιέρου πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ταλαιπωρουμένων, οἵτινες τῷ ἀνταπέδιδον μόνον εὐλογίας καὶ εὐχάς. Οἱ ἀνεμοὶ δύνανται νὰ διασπείρωσι τὴν κόνην τῶν ὀστέων του, ἀλλ' ἡ μνήμη αὐτοῦ ἔσεται αἰωνίως ἐγκεχαρμημένη εἰς τὰς ψυχὰς τῶν συμπατριωτῶν του.

» Ὅσοι ἀπλῶς μόνον τὸν ἐβλεπον, τὸν ἠγάπων ἕνεκα τῆς εὐπροσηγορίας του· ἀλλ' ὅσοι εἶχον τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ υποστήριγμα αὐτοῦ, τὸν ἐσέβοντο διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν γλυκύτητά του. Ἐπὶ ζωῆς του δὲν εὐρέθη ἀνθρώπος νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ γέρων Νόβσιος τὸν προσέβαλεν, οὐδ' ἕτερος, ὅστις νὰ φαντασθῆ τοῦτο. Διὰ μικροῦ τινος εἰσοδήματος, ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη ὠνομάζετο ἀγαθοεργός, καὶ ὅταν ἀπέθανε μικρὸν μόνον εἰς τὴν οἰκογένειάν του ἔμεινε κληροδότημα· ἀλλ' ἡ Θεία-Πρόνοια ἀντήμειψε τὰ τέκνα αὐτοῦ με ἀνεκτίμητον κληρονομίαν, τὴν μακροβιότητά του καὶ τὰς εὐλογίας τῶν ἀνθρώπων.»

Ὁ Ἰωσήφ Σύργιγγτων, προσφάτοτατον τῆς μακροβιότητος παράδειγμα, ἀπέθανε τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1797 εἰς Νορβηγίαν, ἐν τινὶ μικρᾷ κωμοπόλει παρὰ τῇ Βεργενίᾳ, τῷ ἑκατοστῷ ἐξηκοστῷ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτει, διατηρήσας καὶ μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς του σώας ἀπάσας τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου. Τὴν παραμονὴν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, συναθροίσας περὶ ἑαυτὸν τὴν οἰκογένειάν του, διέθεσεν αὐτοῖς τὴν ὁποίαν εἶχε κατάστασιν. Οὗτος ἐνυμφεύθη

πολλὰς γυναῖκας, καὶ ἀποθνήσκων ἄφησε γυναῖκα νέαν, μετὰ πολυκρίθμων τέκνων. Ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ υἱὸς ἦγε τὸ ἑκατοστὸν πέμπτον ἔτος, ὅτε ὁ νεώτατος εἶχε μόνον ἑννέα.

Παράλειπω τοὺς ἑκατοντούτους, διότι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ὑπερμεγέθης. Πρὸ χρόνου, ἐν Βουργελίοις παρὰ τῇ Ἰένη, ἀπέθανε τέκτων τις, ἑκατὸν καὶ τέσσαρα διανύσας ἡλικίας ἔτη. Οὗτος εἰργάζετο καὶ μέχρι τοῦ θανάτου τὸ προσφιλὲς αὐτῷ ἔργον ἦτο, κατὰ τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς του ἡμέρας, τὸ γῆθαι. Ἡμέραν τινὰ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ τὸν βλέπει ἐξαιφνης πύσταντα τοῦ νῆθαι, πλησιάζει, καί τὸν εὐρίσκει τεθνηκότα.

Τοῖς Κ. Κ. Συνδρομηταῖς.

Διὰ πλείστων διελθόν περιπετειῶν τὸ «Σεράπειον» ἰδίως δ' ἕνεκα τῶν κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀπροσδοκῆτων καὶ φοβερῶν ἐν τῇ εἰρηνοφίλῳ Αἰγύπτῳ συμβάντων, συμπληροῦσήμερον τὸ Δ'. τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ἔτος, πολλὰς ὑποστάν θυσίας πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν ἀπέναντι τῶν Κ. Κ. Συνδρομητῶν ὑποχρεώσεών του.

Ἡ Διεύθυνσις ὅθεν δράττεται τῆς εὐκαιρίας νὰ εὐχαριστήσῃ αὐταῖς ἐγκραδίως διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ τούτου ὑποστήριξίν των, εὐελπιστοῦσα ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δὲν θέλουσιν ἀποσύρει ταύτην, οὕτω ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ, ἤδη μάλιστα ὅτε ὑπελείφθη τὸ μόνον τοῦ εἶδους τούτου κατὰ τὴν Αἴγυπτον, πρὸς ἐκπροσώπησιν τῆς διανοητικῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ προόδου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ ἰσχυρωτέρου καὶ πολυπληθεστέρου πικρῶν τῶν λοιπῶν παροίκων ἐθνικοτήτων.

Εἰς ἀντάλλαγμα δὲ τῆς τῶν Κ. Κ. Συνδρομητῶν ὀλιγῆς ταύτης ἀρωγῆς, ὑπόσχεται νὰ μὴ φεισθῇ οὔτε μόχθων, οὔτε δαπάνης ὀπως καταρτίσῃ τὸ περιοδικὸν τούτο ἀντάξιον τοῦ προορισμοῦ του, ὠφέλιμον τουτέστι καὶ εὐάρεστον τοῖς πᾶσιν ἀνάγνωσμα, διὰ τῆς πεφροντισμένης ἐκλογῆς καὶ τῆς μεγάλης ποικιλίας τῶν ἐκάστοτε δημοσιευομένων, ὡς καὶ τῆς ἐφικτῆς τυπογραφικῆς φιλοκαλίας.

Ἡ Διεύθυνσις.

Π Ι Ν Α Κ

Τῶν ἐν τῷ Δ'. τόμῳ περιεχομένων.

Ἡμερολόγια τῶν 12 Μηνῶν. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου φυλλαδ.	Ἔχει ψυχὴν ἢ γυνῆ ;	» 867, 888.
Ἀποδημητοῦ Ἀναμνήσεις, ἀπὸ σελ. 640 Τέλος σελ. 788.	Ἀσκήσις	» 872.
F. du Boisgobey. Τὸ ἄρμα τοῦ Διαβόλου. Συνεχ. ἀπὸ σελ. 644.	Περὶ εὐροῦ παλιμβίωσις	» 890.
Ἀσφάλεια ἐπὶ τῆς ζωῆς. Σελ. 655, 675, 692, 716, 736, 754, 776, 796, 831.	Καταστρ. τοῦ Ἰσπ. στόλου τῷ 1888	» 893.
Ἡ Πυραμῖς τοῦ Μευδοῦμ. Σελ. 672.	Ἡὸς ἀνεκαλύφθη ἡ Ἀμερικὴ	» 907.
Ἰστορ. Σκιαγραφ. τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀμματος. Συνεχ. σελ. 698, 713, 734, 781.	Ἡ ἀτμοσφαῖρα τοῦ Λονδίνου	» 913.
Τηλεγραφ. συγκοινωνία ἐν πελάγει	Ὁ γορὸς ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν	» 911.
Ἐγκαίνια Ἑλλην. Ναυῦ ἐν Λονδίῳ	Ὁ μέγας Φάρος τοῦ Λιμ. Ἀλεξανδρ.	» 931.
Τὸ Μέλαν χροῖμα	Ὁ κομήτης τοῦ 1882	» 94.
Ἡ καταστροφή τῆς Γιαννούλας	Ὁ ἀποκοπεῖς πλόκαμος	» 972.
Περὶ τῆς ἀνθρωπ. χειρὸς. Σ. 772, 794, 799, 831, 847.	Παραδειγμ. ἀνθρώπ. μικροβ.	» 973.
Περὶ τῆς Φενάκης	Βιογραφία. Καθρῆ Πασᾶ;	» 673.
Χλωροφόρμιον	Στρατηγ. Μιχ. Σκοβιέλφ	» 841.
Κοραλλίων ἀλιεῖα	Σαχίν Πασᾶ;	» 82).
Νῆσοι κοραλλίων	Ἀρχιμῆδης	» 931.
Ἐστεγνος κλοπή	Ἀποστ. Ἀρσάκης	» 950.
Ὁ ἑναστρὸς οὐρανός. Σελ. 842, 827, 870, 889, 941, 923, 981, 967.	Ἡλίαις Βωμών	» 965.
Ὁ Ρολογιὸς μιᾶς Σαχίγου	Βιβλιογραφία	» 798.
Νόστικ, ὁ δαμαστής τῶν Λεόντων	Μυρία ὄσα. Σελ. 757, 797, 815, 835, 854, 874, 896, 916, 955, 981.	
Δι' ἐπτά ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ φράσεις.	Γέλως. Σελ. 657, 677, 198, 718, 733, 758, 836, 855, 876, 937, 957.	
	Ἀνίγματα, προβλήματα, λογόγαιροι, συμβουλαὶ, λύσεις αἰνιγμάτων. — Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου φυλλαδίου.	